

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2 2012 31. ÅRGANG

UFO-observasjon over Tyskland i 1952

UFO-bilde avslørt

Triangelformet UFO filmet over London

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2012 – 31. ÅRGANG

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessdals-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon
Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz@ufo.no

Webutvikler

Harald Søvik
Glassverkveien 45
1363 Høvik
Tlf.: 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf.: 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Krutthuset 54
3030 Drammen
Tlf.: 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet *UFO* utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2012 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2012, kr. 410,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Trykk

Printall AS
Tallinn, Estland

Copyright UFO-NORGE 2012

Innholdet i *UFO* kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne (styreleder)
Stein Carlsen (kasserer)

Informasjons-, kontakts-, og

abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf.: 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettsider

www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf.: 71 25 21 13
Mobil: 926 01 149
E-post: rapport@ufo.no/
ottar@ufo.no

UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf.: 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Øst

UFO-NORGE Sør

UFO-NORGE Nord

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00
Mobil: 414 25 411
Faks: 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Østfold

Lundheimstien 7
1636 Gamle Fredrikstad
Tlf.: 970 76 610
E-post: Ole.morten.vestby@ufo.no

UFO-Sandefjord

v/Gunnar Asbjørnsen
Jernbanealléen 36 C
3210 Sandefjord
E-post: sandefjord@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgate 12
4020 Stavanger
Mobil 907 49 809
E-post: moklev@online.no
Hjemmeside:
http://moklev.co

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf.: 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

Fra redaksjonen

Her er vi igjen, på rute rett før fellesferien. Vi håper at våre lesere synes at vårt felles tidsskrift er lødig ferielektyre og vil bedrive *exegese* av innholdet.

I dette nummer bringer vi historien om «Saucer Sam», jagerflypiloten som på et tokt over Vest-Tyskland i 1952, fikk oppleve nærkontakt med et metallisk flygende objekt. Pilotens historie var så overbevisende at den fikk en minister i den britiske regjeringen til å endre sitt syn på UFO-fenomenet. Vedkommende hadde bare hørt om rapporter fra amerikanske flygere som han tidligere ikke hadde festet noen lit til. Slik har mange personer, både høyt og lavt i samfunnet, endret sin oppfatning — i positiv retning — av dette gåtefulle fenomenet som har fascinert så mange mennesker de siste 65 år.

Ufologien har også sine nedsider, noe vi gjennom årenes løp ikke har unngått å komme inn på. Historien om «marsmenesket» i Tyskland, et bilde som viser et tvilsomt individ, leiet på av to menn med to kvinner i bakgrunnen er i så måte et klassisk eksempel på de utallige svindelforsøkene som er gjort innen ufologien. Blant (såkalte) seriøse UFO-etterforskere har fotoet, av ganske dårlig kvalitet, vært ansett som et åpenbart falsum. Samtidig er det et ikke ubetydelig antall personer og grupper som har holdt fotoet for å være ekte. Ganske utrolig egentlig, men her bringer vi i alle fall hele historien. Bildet inngikk i en 1. aprilutgave av et tysk billedblad, sammen med en beretning om fangede UFOer i USA. At spøken ble avslørt i samme tidsskrift noen dager senere har altså ikke skremt enkelte fra å tro på saken.

En litt spennede ekspedisjon ble satt i gang like før dette tidsskrift gikk i trykken. Vi presenterer igjen historien om det svenske dykkerteamet som på sonar oppdaget et merkelig mønster på havbunnen i Østersjøen i fjor sommer. Vi hører til dem som sterkt betviler at de — hvis de i det hele tatt finner noe — vil støte på et styrtet romskip. Men uansett skal det bli interessant å se hva de eventuelt vil finne.

Vi ønsker med dette våre lesere en riktig god sommer!

— *Mentz Kaarbo*

Besøk våre internettsider www.ufo.no!

[illegible]

Innhold

4 Rapportnytt

Vi nærmer oss sommeren og den lyse årstid byr på den sedvanlige observasjonstørken.

8 Saucer Sam – UFO-observasjonen som overbeviste en regjeringsminister

I 1952 ble det gjort en spektakulær UFO-observasjon fra et jagerfly over Vest-Tyskland. Flygerens rapport var så spesiell at den fikk en minister i den britiske regjering til å endre syn på UFO-fenomenet.

10 Klassisk bilde av «marsmenneske» avslørt

Et foto av et lite vesen som leies av to menn, som har versert i UFO-litteraturen i mange årtier, har endelig fått sin definitive forklaring.

15 UFO-NORGE med egne frimerker

Postens Norges forholdsvis ferske tjeneste som gir muligheten for privatpersoner til å utforme egne frimerker, har ansporet styreleder Ole Jonny Brønne til å lage noen i UFO-NORGES navn.

16 Nå skal de lete etter «Millenium Falcon»

Den svenske dykkergruppen Ocean-X legger igjen ut på Østersjøen for nærmere å undersøke det fenomenet som ble oppdaget på sonarbilder i fjor sommer.

17 Presseklipp

23 Hovedkvarteret til The National UFO Reporting Center skal flytte

24 UFO-tidsskrifter som kan lastes ned fra Internett
Ole Jonssy Brønne med en liste for den interesserte leser.

25 Bokanmeldelser

30 UFO-skyer

Vi har samlet noen bilder som viser samspillet mellom solskinn og merkelige skyformasjoner.

Forsidefoto/bakgrunn:
Rosettetåken i stjerne-
bildet Monoceros.
© N.A.Sharp/NOAO/
AURA/NSF

RAPPORTNYTT

Ved Ottar Sæbjørnsen

Vi er nå kommet gått inn inn i den lyse årstid og det merkes på antallet innkomne rapporter. Den sedvanlige reduksjonen i mengden er typisk for sommerhalvåret.

Bodø Bykommune i Nordland fylke

Dato: 5. april 2012
Tidspunkt: 23.00 NST
Varighet: Ikke angitt
Farge: Mørk
Lyd: Ingen lyd registrert
Type: NL

En ung kvinne rapporterer inn en observasjon hun gjorde da hun så ut av takvinduet i stuen hjemme i Bodø sentrum en fredag aften. Hun førte en samtale med en venninne da hun tilfeldig ble oppmerksom på en gjenstand som lignet et fly. Observasjonen ble gjort like ved Bodø lufthavn. Objektet ble først sett i østlig retning over byens sentrum. Bevegelsen var fra vest mot øst. Det lignet en oval eller rund maskin med metallisk overflate, ifølge observatøren. Hastigheten ble anslått til å være svært lav, bare 10-15 kilometer i timen. Observasjonen varte noen sekunder. Brått stopper objektet opp før det steg loddrett opp og ble borte mellom skyene.

Observasjonen ble gjort gjennom vindusglass. Det var lettskyet vær uten nedbør og svak vind.

Kommentar fra Rapportsentralen

Observatøren befant seg nært Bodø lufthavn og det kan være aktivitet i tilknytning til flyplassen eller refleksjoner i glasset i takvinduet.

Leknes, Vestvågøy kommune Nordland fylke

Dato: 26. april 2012
Tidspunkt: 21.00 NST
Varighet: 40 sekunder
Farge: Hvit
Lyd: Ingen lyd
Type: NL

Rapportsentralen har mottatt en interessant rapport fra en 50-årig mann på Leknes.

Ved 21-tiden en aprilkveld i år, ble han som (antatt) eneste vitne oppmerksom på et lys som han først trodde var landingslys fra et fly. Lyset kom inn Vestfjorden og befant seg i sørøstlig himmelretning da han først fikk øye på det. Flyene som skal til Leknes Lufthavn kommer vanligvis inn lengre mot sør. Han er vant til de to gulaktige landingslysene fra Dash 8-maskinene, den vanligste flytypen.

Denne kvelden var det annerledes. Han så ett hvitt lys, styrken var som et flylys. Ingen lyd ble oppfattet. Høyden var omtrent 10 grader på himmelen og lyset beveget seg uten kursendringer fra venstre mot høyre i forhold til hvor han stod (merket A og B på bildet på side 6). Objektet endret litt høyde, men ikke farge under den 40-45 sekunder lange observasjonen. Dette lyset befant seg også noe lavere enn de velkjente flylysene. Det ble gjort forsøk på å filme objektet, men innen kameraet hadde fått lyset i fokus, var observasjonen over.

Observatøren ble værende på stedet i omtrent 30 minutter etter at lyset ble borte. Dette for å se om det kom tilbake, noe det ikke gjorde. Han verken hørte eller så noe fly i denne perioden.

Observatøren befant seg innendørs i et bolighus i Engbakken på Leknes, noen hundre meter øst for sentrum. Observasjonen ble gjort gjennom briller og vindusglass. Himmelen var overskyet og mørk, det var vindstille og tørt vær. Temperaturen var 3 grader pluss. Månen var ikke oppe, den stod i sør klokken 16.44 i landsdelen denne dagen.

Mannen, som har utdannelse innen informasjonsteknologi har sendt oss et egenprodusert arbeid i Photoshop for å illustrere hva han har sett. Han er ellers interessert i blant annet eldre fly og astronomi.

Han skriver avslutningsvis i sin rapport at han sendte en e-post til Bodø lufthavn med spørsmål om de hadde kjennskap til fly i området på dette tidspunktet. Svar derfra avventes.

Vestvollveien i Stavanger Rogaland fylke

Dato: 28. april 2012
Tidspunkt: 23.00 NST
Varighet: Ca. 80 sekunder
Farge: Rød og orange
Lyd: Lydløs
Type: NL

En 37 år gammel kvinne rapporterer om en hendelse som inntraff da hun var ute og luftet hundene sine en kjølig og vindstille aften i slutten av april i år. Hun gikk langs Vestvollveien i en bydel sør for Stavanger sentrum, og var

Fortsettelse på side 6

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 15. mars til 1. juni 2012.

Observasjonsdato	Begynnel-setidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Ant. obser- vatorer	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
05.04.12	23.00 NST	Ikke angitt	Bodø	1	Ovalt/rundt metallisk objekt	Fly?
26.04.12	21.00 NST	40 sek	Leknes i Lofoten	1	Sterkt hvitt lys	
28.04.12	23.00 NST	Ca. 80 sek	Vestvollveien i Stavanger	1	Rød og orange lyskule	
30.04.12	00.00 NST	50 sek	Sandvika	1	Rødt pulserende lys	

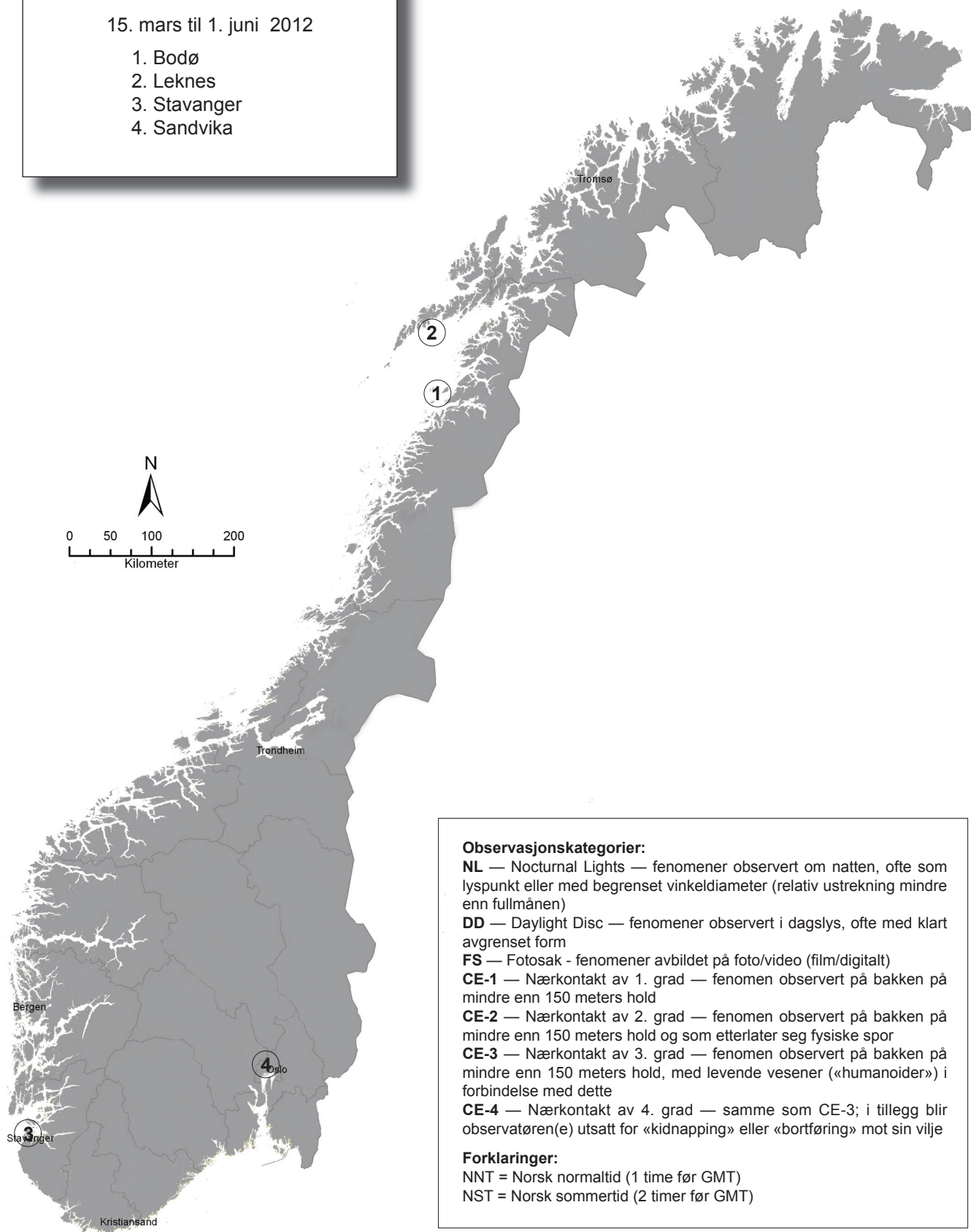
UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

SITUASJONSRAPPORT

15. mars til 1. juni 2012

1. Bodø
2. Leknes
3. Stavanger
4. Sandvika

Observasjonskategorier:

NL — Nocturnal Lights — fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD — Daylight Disc — fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS — Fotosak - fenomener avbildet på foto/video (film/digitalt)

CE-1 — Nærkontakt av 1. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 — Nærkontakt av 2. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

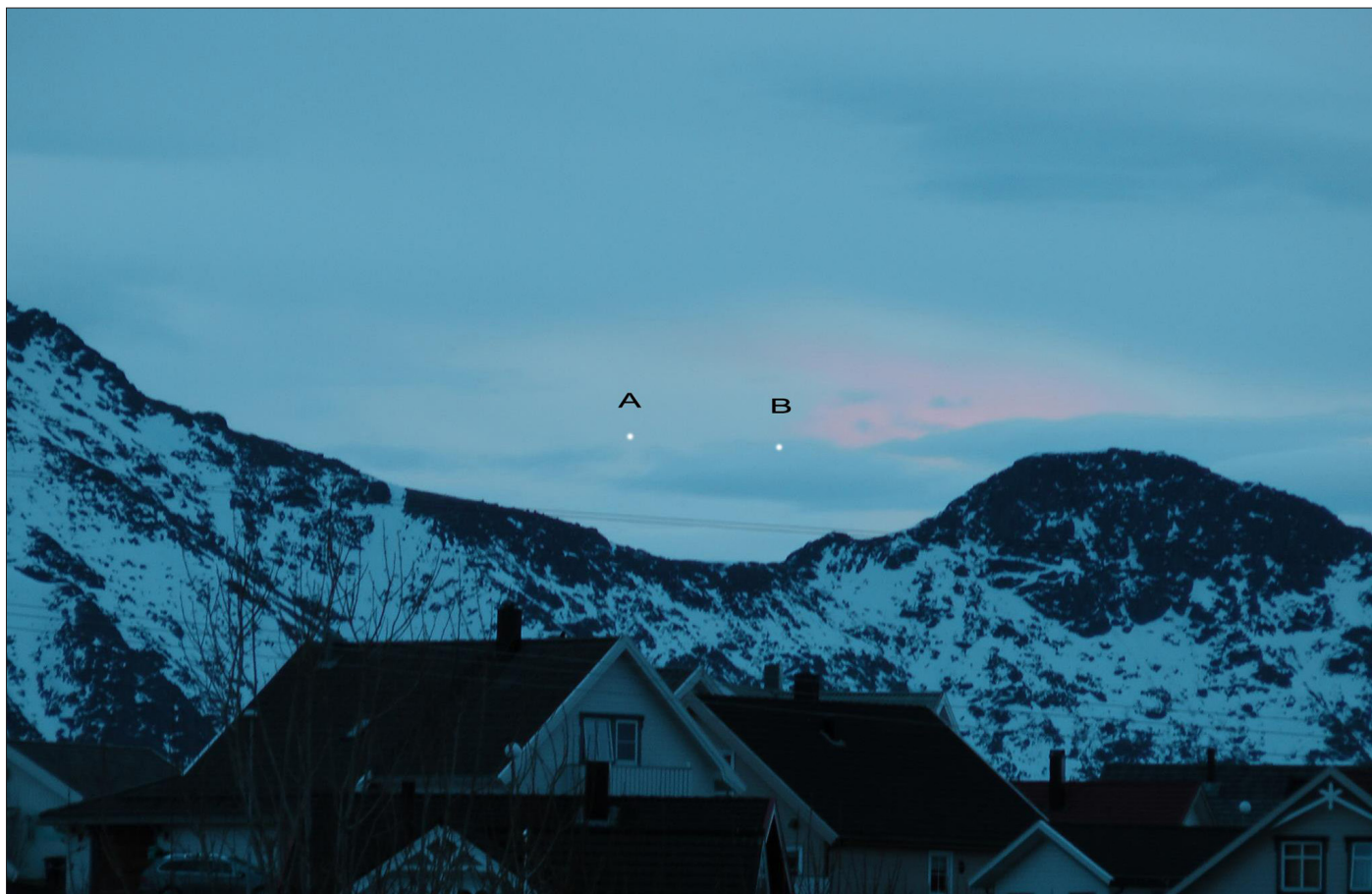
CE-3 — Nærkontakt av 3. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener («humanoider») i forbindelse med dette

CE-4 — Nærkontakt av 4. grad — samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for «kidnapping» eller «bortføring» mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Leknes, 26. april 2012.

Illustrasjon ved observatøren

samtidig opptatt med å føre en samtale med sin søster i mobiltelefonen denne lørdagskvelden.

Hun ble brått oppmerksom på et stort rødfarget lys høyt på himmelen i nordvestlig retning. Lyset syntes å bevege seg mot henne i stor hastighet. Hun fikk aller først inntrykk av at det var et fly. Etter noen sekunder endret hun imidlertid oppfatning. Lyset hadde nå en rødorange farge med glød og en korona rundt seg, og hele lyskulen så ut til å pulserer. Fenomenet hadde ingen klart avgrenset form. Hun var ikke sikker på avstanden, men mente at lyset befant seg i atmosfæren. Lysstyrken var på det sterkeste som en stjerne.

Lyskulen beveget seg fra vest mot øst, inntil hun ikke så noe mer til lyset. Hele observasjonen varte i ca. 80 sekunder og ble forsøkt filmet med det innebygde kameraet i mobiltelefonen hennes, men hun rakk ikke å få fanget noe på opptaket.

Det var tørr og klar luft, himmelen var skyfri og temperaturen omtrent 5 grader pluss. På observasjonstidspunktet var ikke Solen oppe og Månen stod i sør kl. 18.55 denne kvelden, ifølge Almanakken.

Observatøren er sikker på at det ikke kunne dreie seg om en kinesisk lykt. Disse har hun sett og vet hvordan ser ut. Hun skriver i sin rapport at hun er

nysgjerrig på hva hun har observert og om andre har sett noe lignende. Observasjonen ble gjort i et boligområde som ellers preges av et større idrettsanlegg, en høyspenttrasé og nettstasjon.

Kommentar fra Rapportsentralen

Rapportsentralen har ikke registrert tilsvarende observasjoner i det samme området i denne perioden. Rapporten fra Vestvollveien mangler noen detaljer, men er likevel typisk for denne type observasjoner av lysfenomener i atmosfæren. Det ble forøvrig rapportert inn en ildkule i Sandvika i Bærum 1. mai (se rapport nedenunder).

Sandvika, Bærum kommune Akershus fylke

Dato: 30. april 2012
Tidspunkt: 00.00 NST
Varighet: 50 sekunder
Farge: Rød
Lyd: Ingen lyd
Type: NL

En 25 år gammel mann har rapportert inn en hendelse fra Ellen Gulbrandsensvei i Sandvika vest for Oslo. Observatøren kom hjem like før midnatt mandag 30. april. Han hadde parkert bilen sin da han så et rødt regelmessig pulserende lys

i nordlig retning. Han skriver i rapporten at lyset kom fra Skui-området i vestlig retning og beveget seg over Hauger mot Sandvika hvor han befant seg. Lyset endret seg under observasjonen. Det tok gradvis form som en ildkule, og størrelsen var som lyset fra et fly.

Han forsøkte å filme med det innebygde kameraet i mobiltelefonen, men opptaket mislyktes da telefonen låste seg.

Avstanden til objektet anslår han til omtrent 1000 meter. Han er usikker på høyden over horisonten (oppgitt i grader), men oppgir i rapporten at objektet beveget seg høyt på himmelen fra vest mot øst. Han forsøkte på nytt å få mobiltelefonen til å fungere. Etter noen sekunder så han opp og da var lyset borte. Det viste seg ikke igjen. Lysobjektet befant seg i øst da observasjonen sluttet.

Observatøren er sikker på at det ikke kan ha vært et helikopter eller et fly. Han har vurdert om det kan ha vært et nødbluss, men har ikke noen tro på at det kan ha vært det heller.

Observasjonen varte til litt over midnatt og inn i 1. mai. Observatøren befant seg hele tiden utendørs.

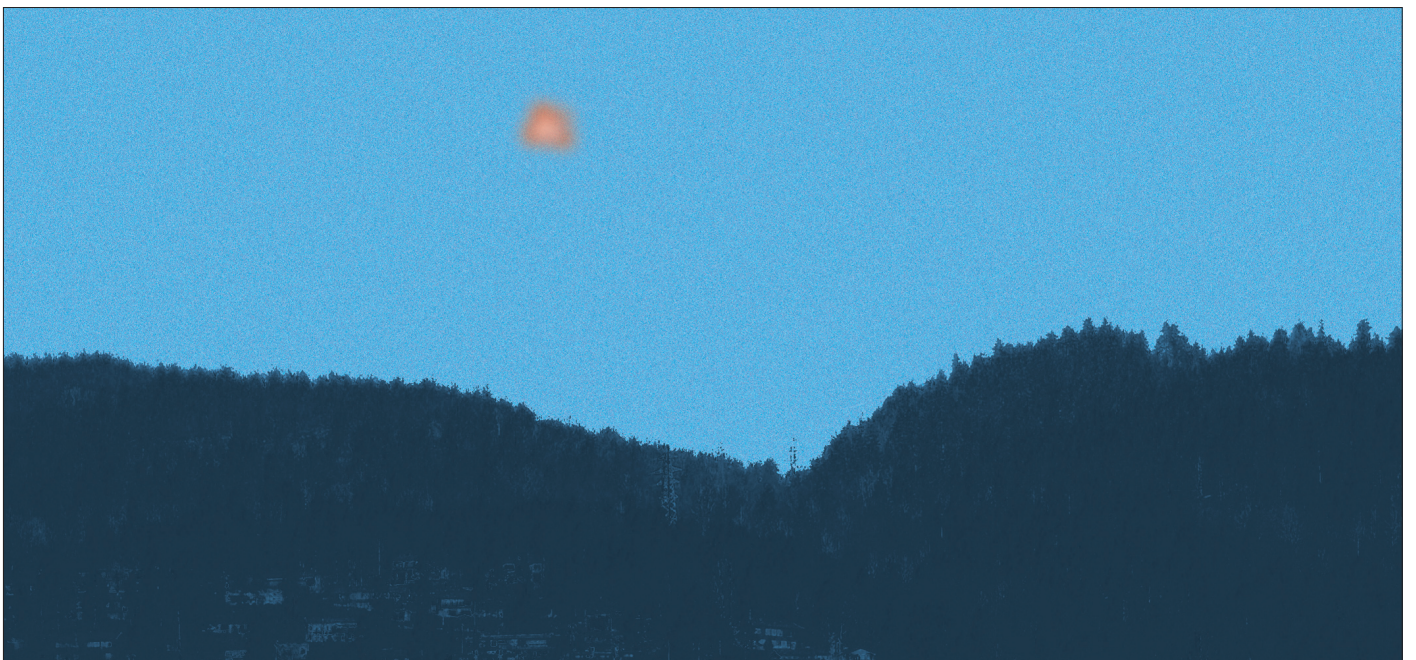
Himmelen var klar, det var tørr luft, vindstille og temperaturen var omtrent 12 grader. □

R. Enger 2012

Over: Vestvollveien, Stavanger, 28. april 2012. Under: Sandvika, 30. april 2012.

Illustrasjoner: Rune Enger

Saucer Sam – UFO-observasjonen som overbeviste en regjeringsminister

Av Jasper Copping

En av de mest fantastiske beretninger om et møte med et UFO – ansett å være så troverdig at det tilsynelatende overbeviste en britisk minister - kan fortelles for første gang.

En av de mest fantastiske offisielle beretninger om et møte med et UFO - ansett å være så troverdig at det tilsynelatende overbeviste en britisk minister som etterforsket saken.

Nå, for første gang, kan observasjonen av en flygende tallerken av en RAF jagerpilot og den påfølgende etterforskning som ble satt i gang på nøytt nivå, bli avslørt.

Observasjonen skjedde den 30. juli 1952, da Flight Sergeant Roland Hughes var på en treningsflytur over Vest-Tyskland i en de Havilland Vampire FB9 jetjager.

Da han var i ferd med å vende tilbake til basen, rapporterte han at han ble tatt igjen av en «skinnende sølvmetallisk tallerken» som fløy ved siden av flyet hans før den suste avgårde. Det mystiske objektet ble også oppdaget av RAF-radarer på bakken, som registrerte at det beveget seg i hastigheter langt høyere noe kjent fly.

Hughes rapporterte observasjonen til sine overordnede offiserer som sendte

ham videre til Duncan Sandys, daværende luftfartsminister, for å orientere ham personlig.

Etter møtet fortalte Sandys høytstående embetsmenn at han ble overbevist av pilotens historie.

Observasjonen er ikke bare en av de mest detaljerte fra et medlem av de væpnede styrker, men viser også hvor alvorlig slike rapporter ble tatt av myndighetene. Britiske myndigheter har tradisjonelt sett bagatellisert hint om at slike observasjoner har blitt undersøkt.

Eksistensen av observasjonen har dukket opp i dokumenter frigitt av Churchill Archive, ved Cambridge University. Senteret holder dokumenter etter Sir Winston Churchill, samt Sandys, som giftet seg med den tidligere statsministerens datter, Diana.

I ett dokument - skrevet noen dager etter intervjuet med den 23 år gamle Hughes - forteller Sandys regjeringens sjefsforsker, Lord Cherwell, om møtet og sier at han fant pilotens historie og doku-

mentasjonen fra radar «overbevisende».

Observasjonen kom kort tid etter en rekke tilsvarende «flygende tallerken»-rapporter fra amerikanske piloter og Sandys tilføyde: «Jeg er overhodet ikke i tvil om at (Hughes) så et fenomen lik det som er beskrevet av mange observatører i USA».

Lord Cherwell hadde avvist de amerikanske observasjonene som «massepysykologi», men i hans notat tar Sandys ham for denne holdningen og gjør klart sin egen posisjon angående eksistensen av UFOer.

Statsråden, som senere ble forfremmet til forsvarsminister, fortsatte: «Inntil en tilfredsstillende vitenskapelig forklaring kan gis, vil det være meget uklokt uten videre å akseptere oppfatningen om at 'flygende tallerkener' kan bli avvist som «en mild form for hysteri». Sandys skrev også at det var «rikelig med bevis på et ukjent og uforklart fenomen».

Dokumentene er blant tusenvis frigitt av Nasjonalarkivet (The National Archives) i de senere årene. Deres avsløringer ble avdekket av David Clarke, en akademiker ved Sheffield Hallam University, mens han drev etterforskning for en ny utgave av en bok han har skrevet om UFO-observasjoner for Nasjonalarkivet.

Ved en tilfældighet ble dr. Clarke kontaktet av jagerpilotens sønn kort tid etter sin oppdagelse, som hadde lest den tidligere utgaven og ønsket å dele informasjon om sin fars observasjon.

Roland Hughes døde i 2009, i en alder av 79, men hadde fortalt sin versjon av hendelsene til sin sønn, Brian, som ga historien til Clarke, så vel som hans fars loggbok, der han hadde skrevet ned observasjonen og det påfølgende møtet med Sandys.

Hendelsen vil nå bli med i den siste utgave av boken, som blir utgitt i september, etter utgivelsen av flere statlige UFO-dokumenter fra Riksarkivet i sommer.

Den kjente britiske UFO-historikeren dr. David Clarke la ut følgende informasjon på Internett 27. mai 2012:

Den andre utgaven av min bok *The UFO Files* - basert på de nyeste dokumentene som ble frigitt av The National Archives - utgis av Bloomsbury i september.

Og i dag ble en av de mest interessante historiene fra boken forhåndsomtalt i en artikkel av Jasper Copping i *The Sunday Telegraph*.

En full redegjørelse for RAF pilot Roland Hughes nærkontakt med en flygende tallerken over Vest-Tyskland i 1952 har blitt publisert i min serie om Storbritannias X-Files i *Fortean Times* (FT 289, juni 2012).

Artikkelen i *The Sunday Telegraph* forklarer hvordan jeg først oppdaget en referanse til Hughes sin historie i Lord Duncan Sandys papirer som befant seg i Churchill Archive (Cambridge University) for tre år siden. Sandys interesse for UFOer ble nevnt i den første utgaven av min bok, utgitt i 2009. Dette ble lest av Brian Hughes, hvis fars historie om hans observasjon og påfølgende møte med en minister var blitt en legende innen familien.

David Clarke

Etter observasjonen, fikk Roland Hughes - kjent som Sam, etter en karakter skapt av Stanley Holloway, skuespilleren og komikeren - fikk tilnavnet «Saucer Sam» av kolleger, som malte en tegneserie av en flygende tallerken på jetflyet hans.

Totals Brought Forward		11-20	15-18	13-15	11-13	26-00	35	7-15	4-55	9-05
BATTLE FORMATION "flying saucer"		50				REPORT TO A.G.C. AND DUNCAN SANDS AT FASSBURG FOLLOWING OBSERVATION. RADAR CONTROLLER HAD OBSERVED "FLYING SAUCER" AT SPEEDS FAR IN EXCESS OF ANY KNOWN AIRCRAFT!				
AEROS 4 Q.G.H.		45								
CLOSE FORMATION.		40								
AERODATICS		45								
BATTLE & CLOSE FORMATION.		45								
1952.	T METEOR III					30				
	Y VAMPIRE IX		2020							30
	P									
	S									
	LOW FLYING.	40								
	AEROS Q.G.H.	50								
	OLDENBURG - FASSBURG.	20								
	FASSBURG - OLDENBURG.	20								
	LOW LEVEL NAV.	40								
	Q.G.H. IN PAIRS.	55								
	LOCAL RECCE Q.G.H.	40								
	BATTLE FORMATION.	50								
	Q.G.H.'s.	40								
	LOW FLYING.	35								
	RANGE RECCE.	50								
	LOW LEVEL NAV.	40								

RAF loggboken til Flight Sergeant Roland Hughes.

I pilotens rapport, videresendt via sin sønn, befant han seg i ett av fire fly fra No 20 Squadron, RAF 2nd Tactical Air Force, på vei tilbake til RAF Oldenburg, over det nordlige Vest-Tyskland, og fløy i formasjon i stor høyde med klar sikt.

Han forteller at han så et plutselig glimt av «sølvlys» på himmelen høyt over ham som raskt kom ned mot ham før han kunne se at det var en «skinnende sølv-metallisk tallerken».

Piloten sa overflaten var blank, «som tinnfolie», og «uten en eneste krøll eller ujevnheter». Han kunne, med «forbløffende klarhet», se gjenstandens «svært reflekterende og absolutt sømløse metallisk utseende overflate». Han anslo størrelsen til å være 30 meter tvers over – «som vingespennet på et Lancaster bombefly».

Det fløy sammen med ham i flere sekunder før det fløy avgårde i stor fart.

Ingen av de tre andre pilotene så objektet - det er antagelig fordi de alle utførte en «banking turn» sving på det tidspunktet, og ville ikke ha sett i riktig retning - men én [eller flere, red.anm.] radar(e) på bakken hadde plukket den opp.

Seks dager senere ble Hughes - som senere jobbet som kommersiell pilot - sendt til RAF Fassberg, en annen base i det nordlige Vest-Tyskland, for å gi sin beretning til ledende RAF offiserer og Sandys selv, som var på besøk. Statsrådets første spørsmål til Hughes var hvor mange øl han hadde hatt kvelden før.

Etter observasjonen, fikk Hughes - som var kjent som Sam, etter en karakter skapt av Stanley Holloway, skuespilleren og komikeren - tilnavnet «Saucer Sam» av

kolleger, som malte en tegneserie av en flygende tallerken på jetflyet hans.

Brian Hughes, 45, statstjenestemann i Forsvarsdepartementet ved Bovington Camp i Dorset, sa: «Vi visste om observasjonen i familien da vi vokste opp, men min far snakket ikke mye om det. Vi fikk vite mer etter at vi spurte ham».

«Han var veldig saklig angående hva han så, han beskrev bare detaljene. Han gjorde aldri noen forskning på UFO eller flygende tallerkener og hadde ikke noen interesse for det overnaturlige eller science fiction».

«Hvis det hadde vært noen andre enn min far som hadde fortalt denne historien, ville jeg være skeptisk. Han sa en gang til meg: «Folk tror du er gal hvis du sier har du sett en flygende tallerken - jeg har bare sett en én gang, jeg har aldri sett noen siden».

Dr. Clarke, som er skeptisk med hensyn til UFO-fenomenet, sa: «Det er absolutt ingen tvil om at noe ble sett av Hughes. Dette er ikke noe han bare har funnet på. Men den eneste ærlige posisjon å innta er at vi ikke vet hva det var. Men det kunne være en eller annen slags vitenskapelig forklaring, før du trekker forhastede konklusjoner om fremmede besøk».

Kilder:

<http://drdavidclarke.co.uk/>
The Sunday Telegraph, 27. mai 2012

Øversettelse:

Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø

**ABONNER
PÅ**

**U
F
O**

**Norges største
spesialtidsskrift om
UFO-fenomenet!**

Klassisk bilde av «marsboer» avslørt

Av Kentaro Mori

Et bilde fra et tysk tidsskrift som viser en «marsboer» leiet av to personer har versert i UFO-miljøet siden tidlig på 1950-tallet. Selv om fotoet i mange år har vært ansett for å være et falsum blant seriøse UFO-etterforskere, har bildets opprinnelse vært uklar. Denne artikkelen tar for seg hvordan bildet ble laget og hvem som utførte spøken.

Dette bildet har lenge vært en favoritt, og siden vi skrev om det første gang, har vi gjennom Isaac Koi funnet ut at allerede så tidlig som i 1982 hadde Loren Gross i sin serie *UFOs: A History* funnet den korrekte kilden for montasjen: Nemlig aprilsnarr-utgaven av det tyske fotomagasinet *Neue Illustrierte*. I 2003 sendte også Achim Martin ham kopi av originalartikkelen. Dessverre har Gross' utgivelser begrenset opplag og reproduksjonene er av dårlig kvalitet.

Jeg fikk derfor tak i den originale utgaven av *Neue Illustrierte*, utgitt i Köln, Tyskland, datert 29. mars 1950. Det var et ukentlig magasin, og som det står med stor rød overskrift på forsiden, dekket det 1. april. I denne artikkelen deler jeg åpent relevant materiale med leserne.

Folket fra Mars!

På side 3 i 1.april-nummeret av *Neue Illustrierte* vil man finne kilden til dette ikoniske bildet.

Det ensides oppslaget (se neste side) består av fire fotomontasjer, pluss et «mars-manuskript». Artikkelen kan oversettes som følger (i fri oversettelse basert på arbeidet til Walter Ratlos, fra ATS¹ publisert av Koi):

Neue Illustrierte, Köln, Tyskland;
29. mars, 1950 – «1. april nummer!»;
side. 3

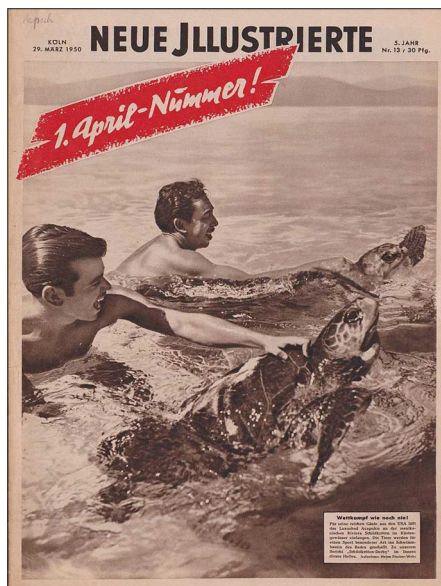
De første autentiske bildene: FOLKET FRA MARS!

Spesialrapport fra Arizona-ørkenen
World Copyright: NT

21. mars 1950, kl. 21.45 over det berømte Monument Valley i Arizona, USA: Det første fotografiet av en «flygende tallerken». I flere uker har amerikanske jetfly jaget etter disse mystiske objektene på himmelen. Flere fotografier har blitt

«Over er et av de mest imponerende fotos av et påstått utenomjordisk vesen fra et nedstyrtet UFO. I mange år trodde man at bildet var fra et krasj i USA, men nylig fant man ut at vesenet var fanget i Tyskland, kort tid før Den andre verdenskrig. Offiserene som holder vesenet er høytstående medlemmer av SS». [Fra *Brazilian UFO Magazine*, nr.18, side 18, desember 1991.]

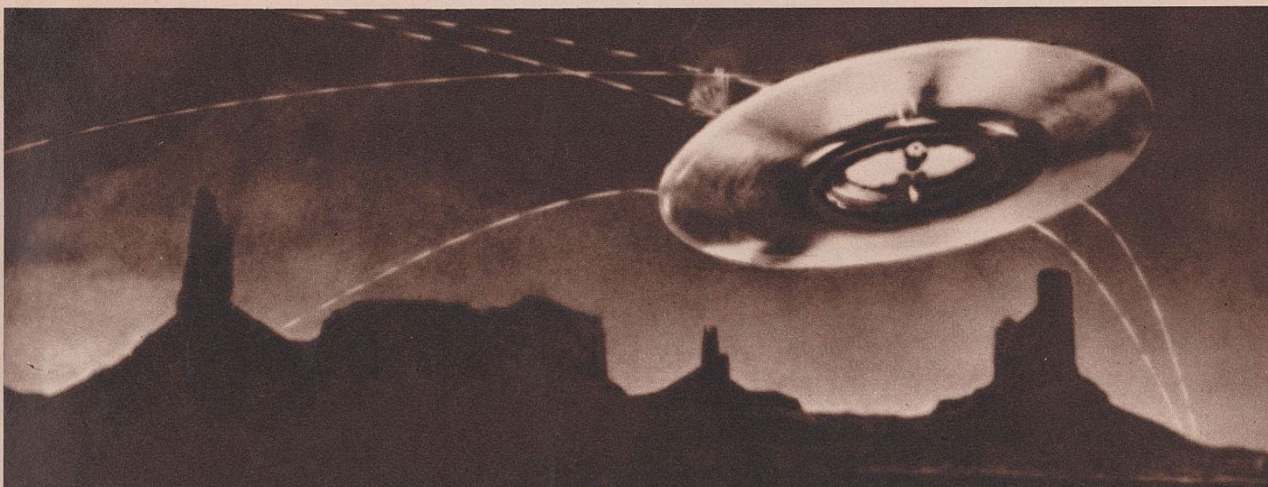
Forsiden av *Neue Illustrierte*, 29. mars 1950.

tatt, men de viste bare lyssporet til «tallerkenen», som en hvit strek på nattehimmelen. Disse innretningene er i stand til å forandre retning, de stiger og flyr unna når de møter andre objekter på himmelen. I det øyeblikket den skiftet retning, da «tallerkenen» sto stille i luften, «skjøt» sersjant D. Ussel (antiluftskytskommandoen ved 13. Airborn Division) med sitt kamera mot det flygende prosjektilet. Sekunder senere, etter å ha blitt truffet av bakke-til-lufraketter, eksploderte det merkelige objektet i et merkelig gigantisk fyrverkeri: Omkring 20 sølvskimrende glødende kapsler falt til jorden som tungt regn.

Kl. 22.10, Rapport fra «Death Valley»: «Å observere en spøkelsesaktig invasjon». Hele befolkningen innenfor en radius av 150 kilometer fra utskyttingsstedet til himmelobjektet ble satt i alarmtilstand. Bare én rapport kom til Forsvarsdepartementet. Her het det: «Så først blåhvite lys, deretter tydelig skikkelser som syntes å bevege seg hjelpeløst og gled merkelig uhindret, som dykkere under vann. Synet varte ikke lenge. Kroppsformene oppløste seg som ved et trylleslag.»

Da sølvkapselen brast: Det første marsmennesket «fanget»! Øyenvitnet G'Man² fra Phoenix, Arizona, McKerenich rapporterte: «Jeg var bevisst det historiske øyeblikket: For første gang i menneskehetens historie fikk en jord-
Fortsettelse på side 12

1. Above Top Secret, www.abovetopsecret.com
2. G-Man (forkortelse for Government Man - «mann fra regjeringen») er et slanguttrykk for spesialagenter fra USAs regjering. Det brukes spesielt for en agent fra FBI.

21. März 1950, 21.45 Uhr, über dem berühmten Monumental in Arizona, USA: Die erste Aufnahme einer „fliegenden Untertasse“. Seit Wochen jagten amerikanische Düsenflugzeuge diese geheimnisvollen Himmelskörper. Einige fotografische Aufnahmen gelangen, aber sie zeigten nur die Lichtbahn der „Untertasse“ als weißes Band am nächtlichen Himmel. Diese Apparate vermögen plötzlich ihre Richtung zu verändern, sie steigen auf und weichen

aus, wenn ihnen ein anderer Himmelskörper begegnet. Im Augenblick der Richtungsänderung, da die „Tasse“ gleichsam in der Luft stillstand, „schob“ der Flaksergeant D. Usel (13. Airborne-Division) mit seiner Fernkamera nach dem fliegenden Projektil. Sekunden später, von Luft- und Flakraketen getroffen, zerplatzte die seltsame Scheibe in einem merkwürdigen Superfeuerwerk: Etwa zwanzig silberglänzende Kapseln fielen in einem heftigen Sprühregen zur Erde.

22.10 Uhr, Meldung aus dem „Tal des Todes“: „Beobachten gespenstische Invasion!“ Im Umkreis von 150 km von der Abschußstelle des Himmelskörpers war die gesamte Bevölkerung alarmiert. Nur ein einziger Bericht gelangte an das Kriegsministerium. Er lautete: „Sahen zunächst bläulichweiße Lichter, dann deutlich Gestalten, die sich scheinbar ratlos bewegten und merkwürdig unbeschwert dahinglitten wie Taucher unter Wasser. Die Erscheinung hielt sich nicht. Die Gestalten löschten sich selbst aus durch einen Trick.“

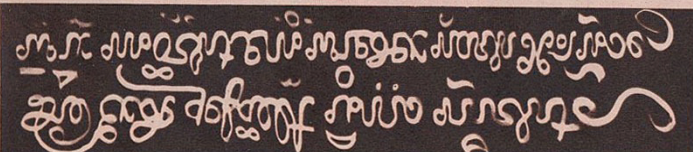
Als die silberne Kapsel zerplatzte: Der erste Mars-Mensch „gefangen“! Der Augenzeuge G'Man aus Phoenix-Arizona, McKerenich, berichtet: „Ich war mir der Größe des Augenblicks bewußt: Zum erstenmal seit Bestehen des Menschengeschlechtes sah ein Erdbewohner einen Gast aus dem Weltenraum! Aber ich war gleichzeitig erschüttert. Dieser Aluminium-Mensch schien von einer ungeheuern Verzweiflung erfüllt. Sein Körper trug einen glänzenden Überzug aus Metall-Folie. Die Sternwarte in Phoenix vermutet: Zum Schutz gegen kosmische Strahlung.“

Die ersten
authentischen Bilder:

DER MARS- MENSCH!

Ein Sonderbericht aus der
Wüste Arizonas

Welt-Copyright: NT

Die Wissenschaft vor neuen Rätseln: Die „Mars“-Schrift. Ent-Chiffrierer und Kode-Erfinder sind am Werk, um festzustellen, ob es sich um ein reguläres Abc oder gar um eine Spiegelschrift handelt.

Die große Überraschung: Nur 70 cm hoch... ist der Mars-Mensch. Er wurde in eine Spezial-Unterdruck-Kammer übergeführt. Das War-Department teilte ausdrücklich mit: Es steht in keiner Weise fest, ob das Heimatgestirn dieser Menschen der Mars ist. Fest steht nur, daß sie planetarischer Herkunft sind, also von einem anderen Planeten unseres Sonnensystems oder eines Nachbarsternes stammen. „Unsere Bilder“, fährt das Kriegsministerium fort, „sind die einzigen echten Aufnahmen, wir warnen vor billigen Fälschungen, die zurzeit sogar in der Weltpresse Eingang fanden.“

En japansk lekefigur som viser scenen med marsboeren.

boer se en besøkende fra rommet! Men jeg var sjokkert på samme tid. Denne aluminiums-mannen syntes å være fylt av intens desperasjon. Kroppen var kledd i en skinnende drakt av metallisk stoff.» Observatoriet i Phoenix spekulerer: For å beskytte mot kosmisk stråling.

Vitenskapen står overfor nye gåter: «Mars-manuskriptet». Krypterings-spesialister og kodeknakkere er i sving med å avgjøre om dette er et vanlig alfabet eller endog speilskrift.

Den store overraskelsen: Marsmannen er... bare 70 cm høy. Han ble overført til et spesielt vakuumkammer. Forsvarsdepartementet annonserte tydelig: Det er overhodet ikke klart hvorvidt vesenet er fra Mars. Det eneste sikre er at de er av planetarisk opphav, det betyr at de kommer fra en annen planet i vårt solsystem eller en nabostjerne. «Våre bilder», fortsetter Forsvarsdepartementet, «er de eneste virkelige bildene, vi advarer mot billige forfalskninger som har sirkulert i verdenspressen.»

Sersjant Dust

Som typisk er for aprilspøker, er det flere hint om spøken, inkludert hvordan den ble laget. Det mest tydelige tegnet ble allerede påpekt av Koi: Sersjanten D. Ussel (antiluftskytskommandoen ved 13. Airborn Division) er et ordspill på «Dussel», som betyr *dust* på tysk.

Kommentarene om «skikkelser som beveget seg tilsynelatende hjelpeløst rundt og gled merkelig ubindret, som dykkere under

vann» er også en referanse til opprinnelsen til de korresponderende bildene: De var fra den britiske isdans-gruppen «The Lidstones».

Den siste advarselen mot «billige falsknerier» som sirkulerte i pressen er også en klar antydning.

Alle disse hentydningene ble bekreftet i neste nummer av *Neue Illustrierte*, datert 5. april 1950, på side 43:

Neue Illustrierte, Köln, Tyskland; 5. april, 1950; side 43

April! April!

I sitt aprilnummer, datert 29. mars, brakte *Neue Illustrierte* en spøk til sine lesere: Landingen til marsmenneskene på

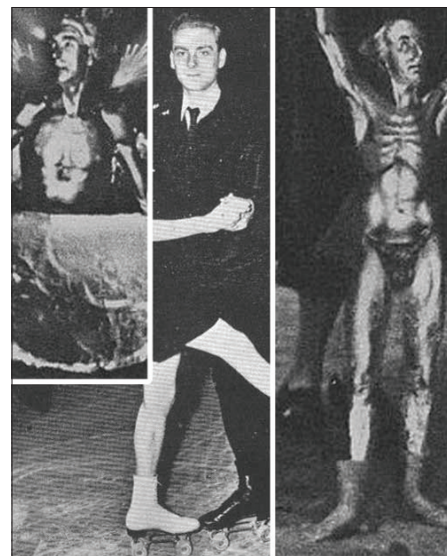

Forsiden av *Neue Illustrierte*, 5. april 1950.

side 3 var kun fantasi. Sersjant D. Ussel (Dussel) eksisterer ikke. Marsmannen var et medlem av skøytegruppen «The Lidstones».

Et søk etter skøytegrupper med navnet «The Lidstones» resulterte i et foto fra Susan Miller fra Joan og James Lidstone publisert i 1962. Mannen på bildet har en viss likhet med marsmannen, selv om vi ikke kan være sikker på identifiseringen på grunn av den dårlige kvaliteten på begge kildefotoene:

Et interessant punkt er at marsmannens støvler ligner på skøytestøvler. Selv om marsmannen i den mest kjente fotomontasjen er nesten naken, synes det som humanoidene i de to andre montasjene hvor slike skikkelser kan sees, har på seg sølvskinnende hoppdresser, inkludert caps på hodet. Det er mulig at dette ble brukt av skøyteløperne ved noen anledninger. Som Koi har påpekt, i det andre bildet som viser skikkelsene med «glidende» marsmenneskene, er det her svært sannsynlig at kildefotoene kommer fra en skøyteoppvisning.

Bilder som viser skøytegruppen «The Lidstones» (til venstre), og «marsmenneskene».

Når det gjelder den flygende tallerkenen, har Martin Kottmeyer allerede identifisert den som «et retusjert bilde av dr. E.W. Kays modelltallerken som ble presentert i pressen 11. januar 1950.»

Fra aprilspøk til UFO-legende

På grunn av den lave kvaliteten på reproduksjonene av det mest berømte bildet, er det også verdt å merke seg at det oppsto noe forvirring med hensyn til komposisjonen av scenen. Under har jeg fremhevet de fem personene (inklusive marsmannen) som synes på fotoet i forskjellig farger:

Avsløringen på side 43 i Neue Illustrierte, 5. april 1950.

Den vanligste fortolkningen, som gjenspeiles i den japanske lekefiguren oppe til venstre på denne siden, går ut på at kvinnen (i gult) ser mot kamera med beina spredt. På den originale fotomontasjen kan man faktisk se hennes venstre fot; det er tydelig at hun står sidelengs, samt at beina på høyre del av bildet tilhører den andre kvinnen (i rødt). (Se neste side.)

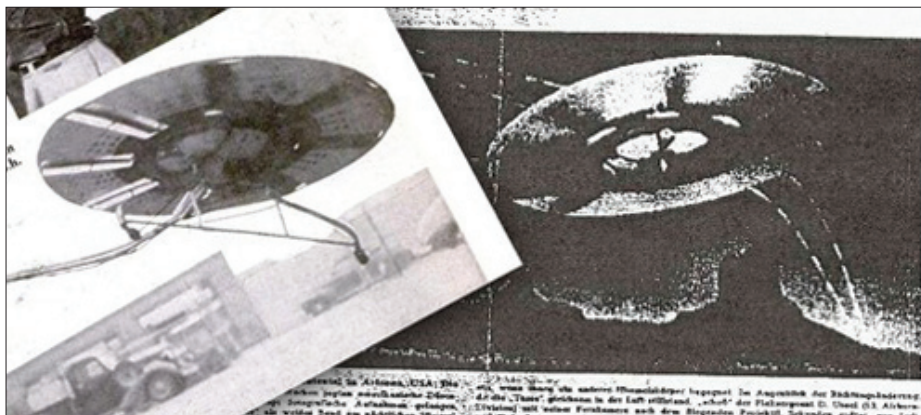
Uansett var dette en dårlig fotomontasje: Kvinnen i gult ser ut som hun står foran kvinnen i rødt – siden hennes høyre

hånd befinner seg foran sistnevnte – og likevel er beina til kvinnen i rødt tydelig lenger fremme og på linje med den lille marsmannen. Med den geometrien befant de to kvinnene seg sannsynligvis ikke sammen i det opprinnelige motivet, og var klippet og limt inn uten særlig hensyn til romlig arrangement. Den som har laget montasjen kan ha lagt igjen disse åpenbare feilene med vilje.

Flere andre misforståelser oppsto i forbindelse med dette bildet, den mest

vanlige var tilknytningen til svindelen med den barberte apen i USA fra 1953 (se også UFO nr. 1 2007, side 22). Kropen til marsmannen er ikke fra en hårløs ape, med mindre man klassifiserer et menneske som sådan («den nakne ape»). Opphavsmannen til fotomontasjen lekte seg med proporsjoner for å skape en 70 cm høy marsmann. Som til og med Donald Keyhoe påpekte på den tiden, sprang historien om små «aliens» fra en krasjet tallerken, ut fra den såkalte Aztec UFO-bløffen — Roswell-saken ble ikke aktuell innen ufologien igjen før mot slutten av 1970-tallet. Aztec UFO-bløffen inspirerte også en annen tysk publikasjon til å skape sin egen aprilspøk om en fanget liten «alien»: Nemlig Wiesbadener Tagblatt (se neste side).

Fortsettelse på neste side

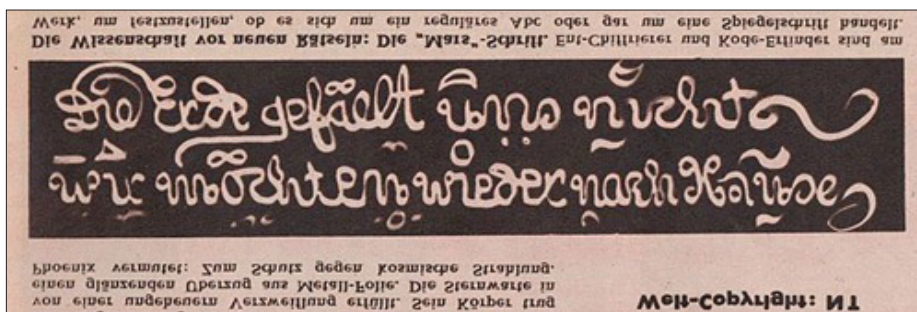
Sammenligning mellom dr. E.W. Kays modelltallerken (til venstre), presentert i januar 1950, og «tallerkenen» fra oppslaget i Neue Illustrierte 29. mars samme år.

Det berømmelige bildet som viser «marsboeren» leiet av to menn. Personene er kolorert av artikkelforfatteren i forbindelse med en fotoanalyse (se tekst).

Scenen øverst kan ha sitt utspring i at de to mennene skyver på en barnevogn.

Over: Også avisen *Wiesbadener Tagblatt* brakte et bilde av en «alien» leiet av to personer, 1. april 1950. Spøken ble avslørt av avisen allerede 3. april. Det hele viste seg å være et manipulert bilde av fotografens 5 år gamle sønn (bildet under) mellom to representanter for militærpolitiet ved den amerikanske basen i Wiesbaden.

Gjennom Koi hadde jeg også tidligere lest Jenny Randles og Peter Houghs bok *Looking for the Aliens* (1991), der arbeidet til Claus Westh-Henrichsen er omtalt. Her antydes det «at posisjonene til hendene til 'sikkerhetspersonellet' [de to mennene] antyder at de grep om et fast objekt. Etter å

Det såkalte «Mars-manuskriptet», her vist opp-ned i forhold til originalartikkelen. Med litt velvilje kan man lese det egentlige budskapet på tysk (se tekst).

ha utført noen tester, foreslår han at de fiktive skjønner en barnevogn!» Jeg laget en enkel montasje for å verifisere denne løsningen. Imidlertid, etter å ha gransket originalfotoet og tydeligere sett posisjonene til hendene på de to mennene i trenchcoat, må jeg anføre at med mindre mennene holdt i et buet håndtak, er ikke hendene skikkelig plassert.

Fra samme kilde hadde jeg også fått med meg at «Hans-Werner Peiniger, medlem av en vesttysk UFO-gruppe, antar at dette er nok en aprilspøk og bemerker at forfatterne [av artikkelen] er G Falscht og R Logen, som på engelsk tilsvarer D Bunker [norsk: Debunker eller en som avkrefter] og A Fraud [en svindler]. Jeg titulerte til og med min første anmeldelse av fotoet på tilsvarende måte, som «Die Fälscher Alien» [den falske utenomjordiske]. Etter å ha fått tak i originalutgaven og fått

tingene oppklart, fant jeg imidlertid ikke noen referanser til «G Falscht og R Logen» som forfattere til historien.

Mars-manuskriptet

Etter å ha lest hentydningene i omtalen av det «merkelige Mars-manuskriptet», fikk jeg en mistanke om at det rett og slett var et budskap på normalt tysk, i enkel speilskrift og opp-ned:

Og ganske riktig, min kollega Manuel Borraz «dekrypterte» teksten (med litt anstrengelse, kan også du lese det):

«Die Erde gefällt uns nicht.
Wir möchten wieder nach Hause.»

Som betyr

«Vi liker ikke Jorden.
Vi ønsker å dra hjem igjen.»

Det hele var en glimrende aprilspøk, med alle tydelige tegn på en svindel, noe som i det påfølgende nummeret ble gjort klinkende klart for enhver leser som måtte være i tvil. Seriøse UFO-etterforskere har i alle år ansett saken for å være en bløff, selv om detaljene har vært uklare i mange tiår og mye forvirring har oppstått selv opp til disse dager.

Ved å finne og dele originalhistorien håper jeg at saken definitivt er avgjort. □

Kilder:

1. <http://forgetomori.com/2012/ufos/the-fbikgbss-alien-photo-found/>
2. <http://forgetomori.com/2009/aliens/das-april-fool-alien/>

Oversettelse og bearbeidelse:
Mentz Kaarbø

UFO-NORGE med egne frimerker

Nå har UFO-NORGE også sitt eget frimerke.

Posten Norge AS har siden 2006 solgt såkalte personlige frimerker. Det er selvklebende merker med et standard motiv, hvor standardmotivet kan byttes ut med omtrent hva du måtte ønske. Et perfekt påfunn for innbydelser, takkekort, gratulasjoner, bryllup og denslags.

Så vi har bestilt noen slike frimerker med UFO-NORGE sin logo på, og resultatet kan dere se her. Disse frimerkene er gyldig som porto for innenlands A-post.

Om noen av dere frimerke-samlere vil ha et eksemplar, så send en beskjed til post@ufo.no samtidig som dere betaler inn 20,- per eksemplar til konto 2470.17.28862.

Da får dere et unikt frimerke og støtter samtidig UFO-NORGE!

—Ole Jonny Brønne

Personlige frimerker

20 x A

Nå skal de søke etter «Millennium Falcon»

Fredag 1. juni 2012 satte en ekspedisjon ut fra Norrtälje, nord for Stockholm. Målet var en hemmelig posisjon, der dykkergruppen Ocean X-Team ved en tilfeldighet gjorde et merkelig funn på sonar i fjor sommer (se *UFO* nr. 3 2011). De svenske forskerne fant en mystisk steinformasjonen på 87 meters dyp på havbunnen et sted utenfor Stockholm. Hele verden har spekulert i hva formasjonen kan være.

Nekter å oppgi posisjonen

Men detaljene var besnærende. Fordi gruppen i utgangspunktet var på jakt etter vraket av et hemmeligholdt skip, hadde de ikke tid til å se nærmere på funnet, som lå på 87 meters dyp. Først da de kom tilbake fra ekspedisjonen, så de at formasjon ikke liknet noe som tidligere er funnet.

«Det var først da vi skjønnte at det kanskje kunne være litt mer oppsiktsvekkende enn hva det så ut som», sier leder Peter Lindberg i dykkergruppen Ocean X-Team til NRK.no.

I verdenspressen har spekulasjonene selvsagt gått på hva dette kan være. Mange har meldt inn sine forslag – det vanligste er kanskje at funnet mest av alt minner om en havarert «Millennium Falcon», romskipet som spilte en av hovedrollene i de første «Star Wars»-filmene.

Andre igjen har hevdet at de to svenskene bak gruppa er bløffmakere, som bare er ute etter oppmerksomhet.

Posisjonen har vært holdt hemmelig helt siden funnet, og Lindberg vil heller ikke si til NRK.no hvilket skip de egentlig lette etter.

Stort teknisk apparat

Fra fredag kveld og fram til 19. juni skal gruppen boltre seg med en rekke tekniske hjelpemidler.

Selve funnet ble gjort med en sidescanner, et instrument som ifølge skeptikertidsskriftet *The Skeptical Enquirer* kan gi falske ekko og dermed falske bilder.

Nå skal gruppen ned med den samme sidescanneren, et multistråle-ekkolodd, en radar som kan trenge ned til berggrunnen, samt en undervannsrobot med kamera og sonar. I tillegg har teamet muligheten til å dykke ned til formasjonen.

«Vi skal ta prøver, måle radioaktivitet og sende ned denne roboten. Og det siste vi vil gjøre er å dykke ned, med spesialutstyr», sier Lindberg.

Funnet vakte internasjonal oppsikt, og Ocean X-Team ble kontaktet av et vell av synsere, eksperter og konspirasjonsteoretikere.

I slutten av januar hadde teamet fått inn 110 000 mail fra interesserte, langt de fleste av dem UFO-entusiaster. Men det var også folk som ville ha et samarbeid, som ville delta eller støtte ekspedisjonen økonomisk. Ingen av dem fikk være med.

«Det har vært mange turer, mange samarbeidspartnere og interesserte personer i hele verden, mye interesse. Alle har havarert, av en eller annen grunn», sier Lindberg.

Funnet skal granskes av eksperter

Det Petter Lindberg nå eventuelt finner de nærmeste dagene, vil bli gjort tilgjengelig for en gruppe eksperter. Det betyr marinarkæologer eller geologer, men gruppen kan også bli utvidet, alt etter hva som dukker opp i havdypet.

«Hva tror dere selv det er?»

«Det har vært spekulert i om det kan være metan-is, et hemmelig, tysk våpen fra andre verdenskrig, eller selvsagt et UFO. Jeg tror vi kommer til å finne noe naturlig, men unikt. Meteorittnedslag, gassgjennomtrenging fra bunn, eller noe fra istiden. Vi samarbeider med et antall eksperter, som skal hjelpe oss med resultatene i etterkant», sier han.

«Men det er hva dere tror det er. Hva håper dere på?»

«Et eventyr, og noe unikt. Det kan jo være en flygende tallerken fra tyskerne».

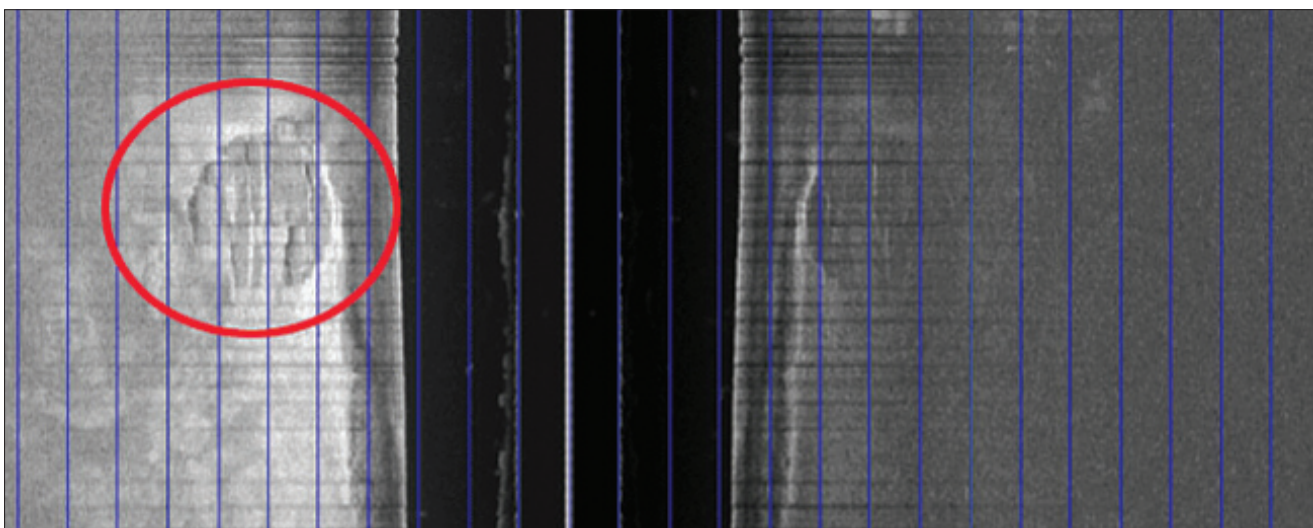
«Men ikke «Millennium Falcon»?

«Nei, jeg har sett filmene, og jeg mener den ble parkert et annet sted», sier han.

Skattejegerne har også vært i medienes søkelys tidligere. I 1997 fant Peter Lindberg vraket av «Jönköping», som sank i den svenske skjærgården på 1800-tallet. Om bord fant man champagne som ble solgt for flere millioner kroner.

Kilde:

nrk.no, 1. juni 2012 / MDK

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Mars 2012

agderposten.no, 01.03.

Så lysende kule på kveldshimmelen: Flere personer meldte torsdag kveld i fra til politiet og *Agderposten* om det de mente kunne være en meteoritt på himmelen over Lillesand.

Operasjonsleder Per Kristian Klausen ved Agder politidistrikt bekrefter at de fikk to henvendelser med kort mellomrom ved 20.30-tiden. «Det var noen som mente de hadde sett en lysende eller glødende kule over himmelen. Noen flere meldinger har vi ikke fått. Ei heller at dette er noe som har slått ned noe sted. Så vi har ikke foretatt oss noe mer», opp gir han.

Operasjonslederen lar seg ikke lokke utpå noen UFO-spekulasjoner, men påpeker at det i seg selv ikke er straffbart. «Det er ingen lov mot å fly UFO», sier han muntert.

En av dem som så ildkula, sier til *agderposten.no* at han så den over Lillesand i retning Birkeland. «Jeg tror det må ha vært en meteoritt, og at den må ha slått ned i Birkeland noe sted. Den var ganske så stor, med en ildhale etter», forklarer mannen, som ikke føler at han blir trodd.

banett.no, 05.03.

Mystiske lys ga leteaksjon. Natt til søndag fikk Hovedredningsentralen for Sør-Norge (HRS) melding om et rødt lys observert i havet ved Leka.

«Vi vet ikke helt hvor lyset kom fra. De ble rapportert inn til oss som mulige nødraketter, og vi tok det meget alvorlig», sier redningsleder Johan Mansåker ved HRS til *Namdalsavisa*.

Etter at meldingen om de røde lysene kom inn til HRS via politiet, tok de kontakt med båter i området for å sjekke om de hadde sett noen uvanlige lys.

«Ingen av båtene hadde sett lysene, og alle hadde normale lanterner. Likevel sendte vi ut redningsskøyten Harald V fra Rørvik for å være helt sikker. Den gjorde et søk i det aktuelle området med blant annet varmesøkende kamera uten å finne noe», sier Mansåker.

Ifølge *Namdalsavisa* kom det også inn meldinger fra blant annet Møre og Romsdal om rødt lys ute i havet.

«Det var spesielt god sikt langs kysten i går kveld. Derfor fikk vi flere meldinger som kan relateres til avbrenning av gass fra plattformer. Det kan være noen som faktisk har sett lanterner fra båter som er lenger ute enn de er vant med,» sier Mansåker.

Det er fortsatt usikkert hva det det røde lyset på havet var, men meldinger fra England om observasjon av en meteoritt, kan være en mulighet.

«Vi vet ikke enda om det er en sammenheng mellom lysobservasjonene langs kysten av Norge og meteoritten som er sett lenger sør. Men siden samme lysfenomen ble sett flere steder langs kysten kan det være noe i det», sier Mansåker til *Namdalsavisa*.

Bergens Tidende, 05.03.

Mystiske lys. Et lysfenomen er observert av mange natt til søndag. «Jeg så disse merkelige lysene i Arna, og klarte å fange lyset før det forsvant. Sikkert en logisk

forklaring, men likevel spennende», skriver en tipser som også sendte to bilder av lysfenomenet. *BT* har fått henvendelser fra flere steder rundt Bergen. Lyset blir beskrevet som flakkende og svevende. Astronom Knut Jørgen Røed Ødegaard har i dag sett bildene, men kan ikke si noe sikkert.

namdalsavisa.no, 05.03.

Samme sak som i *banett.no*, 05.03.

Namdalsavisa, 05.03.

Samme sak.

Budstikka, 06.03.

Mysterium tatt på kornet. Eva-Marie Brekkestø lever ikke høyt på strå, men noen av hennes teorier er bokstavelig talt «helt på jordet.» Intervju med «korn-sirkeldama».

Tidens Krav, 06.03.

Nok et leserinnlegg angående UFOers eksistens fra Terje Ugelstad (se også Presseklipp i *UFO* nr. 1 2012).

Fortsettelse på side 19

Mysterium tatt på kornet

Alternativt. Eva-Marie Brekkestø lever ikke høyt på strå, men noen av hennes teorier er bokstavelig talt «helt på jordet».

– Du er kjent som forfatter av bøker om kornrikter. Hvor dan havnet du akkurat på den hyllen?

– Jeg kom første gang borti mysteriet gjennom et blad jeg leste en vinterdag i 1997. Artikkelen grep meg dypt. Sommeren 1999 dro jeg første gang til England for å se fenomenet på nært hold. Da jeg kom hjem viste det seg merkelig nok at det hadde oppstått tre kornrikter i Akershus mens jeg var borte; en på Kolsås, en på Syverstad gård i Asker og en på nabogården Vettre. Hadde jeg ikke vært hekta før, ble jeg det i hvert fall da. Siden har jeg holdt tallrike foredrag og skrevet to bøker om emnet.

– Er det noe spesielt du ønsker å uttrykke som du ikke har rukket ennå?

– Jeg skulle selvfølgelig gjerne ha vært med på å løse korn-sirkelmysteriet. Jeg er også en ihuga bruker av kollektivtransport, og engasjerte meg i kampen om en uansøkt tidlig stenging av Kolsåsbanen før renoveringen skulle starte. Det er ikke at renoveringen tar så lang tid og at banen ikke er tilbake til Kolsås før i 2014. Da har Kolsås-beboerne vært uten

T-bane i 8 år. Men den dagen den står ferdig (helst helt til Rykkinn) kommer jeg til å være stolt over at jeg var med og bidro med en liten skjær for baneens fortsatte eksistens.

– Har du noen ukjente sider Budstikkas lesere bør få høre om?

– Jeg elsker å ferdes på Vestfjorden vinterstid, enten det er på turskøyter eller på ski. I februar i fjor gikk jeg flere fantastiske turer på ski fra Hovik-oddene, et par ganger helt rundt Ostoya! Hvem trenger fjellet når vi har en slik utmark rett utenfor døra? Snakk om ekstrabonus å få bo i et sted hvor man kan svømme i fjorden om sommeren og gå på ski og skøyter samme sted om vinteren!

– Hva er fint med Asker og Bærum?

– Se svaret på spørsmålet over!

– Hvis du skulle forandre noe i distriktet, hva skulle det være?

– Få fart på planene om å legge motorveien i tunnel fra Hovik til Slependen. Tenk for en perle av en liten by Sandvika kan bli når den igjen får kontakt med fjorden.

– Gi en spesiell honorar til en person eller organisasjon i Asker eller Bærum.

– Janne Rønne Johannessen, leder av Aksjonen for drift av Kolsåsbanen. Lyskervassdragets Venner.

– Om du skulle få en vei i Asker eller Bærum oppkalt

SPENNENDE: Eva-Marie Brekkestø med et typisk mønster som av og til oppstår i kornrikter verden over.

FOTO: MORTEN HALSET

– Har du noen favorittpoliti-

ker i Asker eller Bærum?

– Alle som i praksis (og ikke bare med fagre løfter) prioriterer kollektivtransport og miljø.

Freddy Nilssen
freddy.nilssen@budstikka.no

Budstikka, 6. mars.

Avis	Dato	Omtale
agderposten.no	01.03.12	Flere så lysende kule på himmelen ved Lillesand. Mulig meteoritt.
banett.no	05.03.	Mystiske røde lys i havet ved Leka gav leteaksjon. Sannsynligvis nødraketter.
Bergens Tidende	05.03.	Mystiske lysfenomener over bergensområdet. KJ Røed Ødegaard kan ikke si noe sikkert.
namdalsavisa.no	05.03.	Samme sak som i <i>banett.no</i> , 05.03.
Namdalsavisa	05.03.	Samme sak
Budstikka	06.03.	Intervju med Eva-Marie Brekkestø
Tidens Krav	06.03.	Leserinnelegg signert Terje Ugelstad
Avisa Nordland	12.03.	To lys er observert på Hunstad i Galnåsmyra
Avisa Nordland	13.03.	Samme fenomen også observert av andre. Oppklart som Venus og Jupiter.
Moss Avis	15.03.	Eva-Marie Brekkestø skal holde foredrag i Rygg hagelag 20. mars
Røyken og Hurums Avis	15.03.	Sigarliknende gjenstand observert over Hurum sommeren 1979
side3.no	19.03.	Omtale av observasjonen over en flyplass ved Santiago, Chile i 2010 (jfr. <i>UFO</i> nr. 1 2012).
side3.no	22.03.	Merkelig objekt landet i Sibir
abcnyheter.no	23.03.	Samme sak
abcnyheter.no	24.03.	Det hvite hus kontakt med UFOer og utenomjordiske
Ryfylke	27.03.	Bevegelige lys på nattehimmelen over Sauda, sannsynligvis kinesiske lytker
dagbladet.no	28.03.	Rihanna så etter UFOer med sin far da hun var liten
Laagendalsposten	30.03.	UFO-bilde fanget av leser
Morgenbladet	30.03.	Filosof og forfatter Michel Houellebecq har hatt kontakt med UFO-sekter
Østlendingen	30.03.	Alternativmessen i Trysil avholdes 14. og 15. april
bt.no	15.04.	Bergen vil få UFO-konferanse i mai
Bladet Tromsø	17.04.	Omtale av UFO-krasjet i Aurora, Texas i 1897
Dagsavisen	17.04.	Samme sak
Moss Avis	17.04.	Samme sak
Romsdals Budstikke	17.04.	Samme sak
Sarpsborg Arbeiderblad	17.04.	Samme sak
Sunnmørsposten	17.04.	Samme sak
Telemarksavisa	17.04.	Samme sak
Varden	17.04.	Samme sak
Steinkjeravisa	20.04.	Lavtflygende UFO observert i Følling, som viste seg å være bilist i høy hastighet
bt.no	26.04.	Mann, vaneforbryter med psykiske problemer, tror på UFOer og romvesener
Bergens Tidende	26.04.	Samme sak
ostlendingen.no	29.04.	Flygende traktor (ballong) observert og fotografert i stor høyde
Østlendingen	30.04.	Samme sak
Morgenbladet	04.05.	Artikkel om søvnparalyse som forklaring på blant annet på CE-IV bortførelser
Bergens Tidende Del 2	14.05.	UFO-konferanse i Bergen (18.-20. mai). Samme sak som i <i>bt.no</i> 15. april
Bergensavisen	18.05.	Samme sak.
Fosnafolket	18.05.	Unge forskere i Trondheim sender opp ballong med kamera. Fanget "kornsirkellyskuler" på bakken.
nrk.no	18.05.	Intervju med noen av deltakerne, i tillegg til religionshistoriker (og skeptiker) Asbjørn Dyrendal
tysnesingen	18.05.	Intervju med Kjell Arne Høviskeland, leder i NETI
Bergens Tidende BT-Magasinet	19.05.	Intervju med Terje Wulfsberg, medarrangør av UFO-konferansen i Bergen
sunnhordland.no	19.05.	Intervju med Kjell Arne Høviskeland, leder i NETI
nordlys.no	21.05.	Omtale av UFO-observasjoner i Nord-Norge de siste to år
an.no (Avisa Nordland)	21.05.	Samme sak
finnmarken.no	22.05.	Samme sak
folkebladet.no	22.05.	Samme sak
forskning.no	22.05.	Omtale av UFO-konferansen i Bergen
lofotposten.no	22.05.	Omtale av UFO-observasjoner i Nord-Norge de siste to år
Nordlys	22.05.	Samme sak
Bladet Vesterålen	23.05.	Samme sak
iTromsø	23.05.	UFO-kommentar
Nordlys	23.05.	UFO-kommentar
Tysnes	24.05.	Omtale av UFO-konferansen i Bergen

Avisa Nordland, 12.03.

To lys er observert: «Vi på Hunstad i Galnåsmyra har stått i flere minutter og sett på to stasjonære lys på vesthimmelen. Skarpe. Trodde det var UFO. De forsvant plutselig, men helt plutselig igjen var de der og står der nå som før. Andre som har sett dette?»

Avisa Nordland, 13.03. a

De to lysene (fra saken over) er observert også av andre: «I denne spalten ble det spurt om andre som hadde sett to lys som plutselig forsvant fra himmelen. Hvis det gjelder sist torsdag [8. mars], var vi flere personer i Mørsvika som så dette på samme måte som beskrevet».

Avisa Nordland, 13.03. b

Saken oppklart: Det var to planeter – «Til innringer som lurte på om det hadde vært UFOer på vesthimmelen i det siste. Nei, dessverre. Det vedkommende, og mange andre sikkert har sett, er Venus og Jupiter, som står i en litt sjelden konstellasjon på himmelen for tiden», sier en innringer.

Moss Avis, 15.03.

Rygg hagelag ønsker velkommen til møte der Eva-Marie Brekkestø fra Norsk Kornsirkelgruppe vil holde foredrag med tittelen: «Kornsirkler, verdens vakreste mysterium»; tirsdag 20. mars.

Røyken og Hurums Avis, 15.03.

Oppslag i avisen for 20 år siden, 16. mars 1992: UFO eller spionfly over Hurum? «Jeg husker det så klart som det var i går», sier Asbjørn Solvang som denne som-

side3.no, 22. mars.

mersøndagen i 1979 så et syn han ikke kan glemme, selv etter mange år. «Jeg sto i båthavnen i Sætre og snakket med en mann da det fram fra åsen bak Skatvedt kom en sigarliknende gjenstand med en røykhale etter seg. Gjenstanden kom inn i 45 graders vinkel og tapte stadig høyde. Solen sto høyt og det skinte i det som så ut som vinduer, mens gjenstanden langsomt dreide rundt.»

side3.no, 19.03.

UFO filmet i 6400 kilometer i timen. Saken med UFOet som ble filmet over en flyplass ved Santiago, Chile, fra 2010 er presentert i avisen (se også UFO nr. 1 2012).

side3.no, 22.03.

Hva har ramlet ned i Sibir? Russiske myndigheter vet foreløpig ikke hva «UFOet» er.

En metallsylinder på rundt 200 kg kom, ifølge innbyggerne i Otradnensky, farende fra himmelen og smalt i bakken i nærheten av landsbyen i Sibir i Russland.

Nå forsøker russiske myndigheter å løse mysteriet med «UFOet», og har foreløpig konkludert med at den stammer verken fra en rakett eller missil.

Den nasjonale romorganisasjonen i Russland (Roskosmos) avviser at sylindren, som delvis er laget av titan, skal være relatert til romteknologi.

Sylindren skal ha blitt filmet mens den var på vei gjennom luften og videoen lagt ut på YouTube.

Innbyggerne i Otradnensky, som ligger 3200 km fra Moskva, insisterer på at sylindren kom ramlende ned fra himmelen, og russisk presse beskriver funnet som «fragment fra et UFO», skriver avisen *Daily Mail*.

I desember 2011 hevdet de lokale at man kunne «høre merkelige lyder» i skogen rundt tettstedet. Innbyggerne hevder også at politiet flyttet objektet i løpet av natten etter at funnet ble meldt inn.

Sjef for redningstjenesten i området Kuybyshevskij i Novosibirsk oblast, Yuri Bornyakov, forteller at sylindren er målt for radioaktiv stråling. «Vi fant ingen stråling», sier han.

Sylindren skal veie rundt 200 kg og være rundt to meter høy.

side3.no, 19. mars.

Fortsettelse på neste side

Talsmannen Sergei Sulein ved det lokale politiet skal ha bekreftet at politiet nå vokter sylindren på ordre fra uspesifiserte myndigheter, skriver avisen. «Du kan se inn i den, og den er helt tom, ingenting farlig der. Vi har fått beskjed om å passe på den og venter nå på videre beskjed», sier han.

abcnyheter.no, 23.03.

Samme sak.

abcnyheter.no, 24.03.

Det hvite hus avviser UFO-kontakt. Det hvite hus har besvart henvendelser der den amerikanske regjeringen blir bedt om formelt å anerkjenne at utenomjordiske skapninger har besøkt Jorden.

«Den amerikanske regjeringen har ingen bevis for at det finnes liv utenfor vår planet, eller at et utenomjordisk nærvær har kontaktet eller interagert med noe medlem av menneskeheten», skriver Phil Larson fra Det hvite hus' kontor for vitenskap og teknologi på nettstedet WhiteHouse.gov, melder *Universe Today*.

«Videre finnes det ingen troverdig informasjon som tyder på at bevis blir holdt skjult for offentligheten». Intet mindre.

5387 personer har undertegnet oppfordringen om at regjeringen umiddelbart må avsløre kunnskap om og kommunikasjon med utenomjordiske. 12078 undertegnet oppfordringen til en formell innrømmelse fra Det hvite hus om at utenomjordiske har interagert med menneskeheten.

«Hundrevis av vitner fra det militære og regjeringens organer har vitnet og bekreftet et slikt utenomjordisk nærvær», heter det i den andre henvendelsen.

«Meningsmålinger tyder nå på at mer enn 50 prosent av den amerikanske befolkningen tror det finnes et utenom-

jordisk nærvær og at mer enn 80 prosent ikke tror regjeringen forteller sannheten om dette fenomenet. Folk har krav på å vite».

Henvendelsene kom etter et initiativ fra Obama-regjeringen kalt «We the People», der ansatte ved Det hvite hus besvarer og vurderer handling i spørsmål som får mer enn 25 000 signaturer på nett. Det hvite hus lovet å besvare de to henvendelsene om utenomjordiske skapninger hvis de fikk 17 000 eller flere signaturer innen 22. oktober.

Ryfylke, 27.03.

Svevande lys. Men neppe ein UFO. «Me har ikkje mottatt meldingar om noko UFO, nei», seier lensmann Randi Kalvik.

Fleire saudabuar har den siste tida likevel observert bevegelige lys over nattehimmelen. Men truleg er lysfenomena oppsendte kinesiske lykter, også kalla svevelys.

dagbladet.no, 28.03.

«Jeg pleide å se etter UFOer med pappa». Slik ble Rihanna interessert i det overnaturlige. På en pressekonferanse i London (i forbindelse med sin nye film «Battleship») fortalte Rihanna at faren helt siden oppveksten hadde vekket hennes interesse for det overnaturlige. «Faren min pleide å sitte sammen med meg på trappen på utkikk etter UFOer. Vi gjorde det i årevis. Jeg så aldri noe UFO, men da «Star Wars» kom, ropte jeg ut: «Kom og se, det har startet», sa Rihanna.

Heldigvis så hun altså ikke noe UFO (det sier nå vi...).

Laagendalsposten, 30.03.

UFO-bilde fanget av en leser: «Kom over dette motivet som er tatt fra Skinnarberga av ei sky som ser ut som en flygende tallerken over skisenteret».

Morgenbladet, 30.03.

Omfattende artikkel som presenterer filosofen og forfatteren Michel Houellebecq. I de senere år har han skrevet flere science fiction bøker, hvorav *Utvildelse av kampsonen*, *Muligheten av en øy* og *Kartet og terrenget* er oversatt til norsk. Houellebecq har i disse bøkene hentet inspirasjon fra generell science fiction, samt UFO-sekter (deriblant den kontroversielle Rael-sekten).

Østlendingen, 30.03.

Det nærmer seg årets alternativmesse i Trysil. På programmet står blant annet Gry Jannicke Jarlum. Artisten skal fortelle om sine UFO-opplevelser. Datoene er 14. og 15. april og messen avholdes på Trysil hotell.

April

bt.no, 15.04.

Bergen får UFO-konferanse. Ann-Kristin Normann og samboeren Terje Wulfsberg arrangerer UFO-konferanse i mai. De har leid Ervingen, og her er det plass til 350 mennesker. Programmet blir variert. «Vi har tilbud for de som vet lite om UFOer og de som er eksperter. Her er noe for alle. Dessuten kommer det til å bli åpen time, der de som ønsker, kan fortelle om sine UFO-opplevelser», sier Normann.

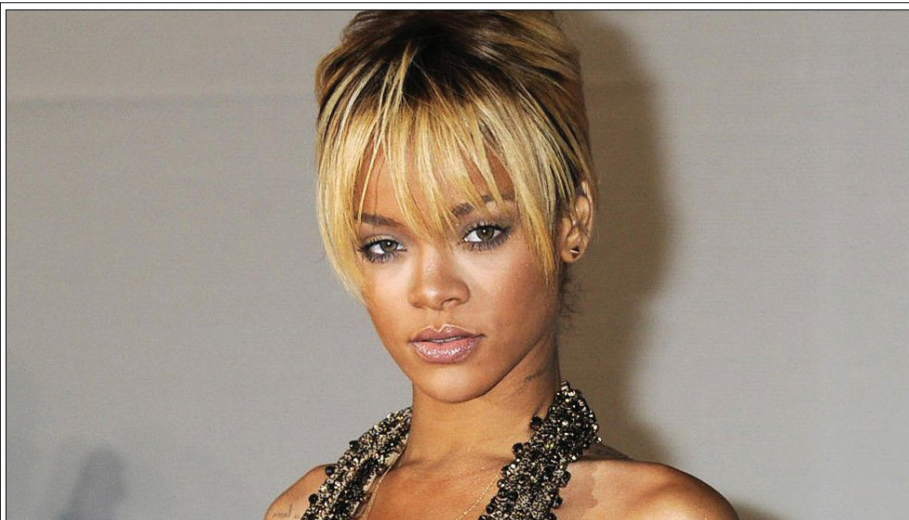
Konferansen vil finnes sted helgen 18. – 20. mai.

Det kan legges til at Terje Wulfsberg har stått frem flere ganger i løpet av de senere årene, med påstander om «merkelige lys på himmelen» egentlig er romskip i atmosfæren sendt ut av «verdensfrelseren» Maytree. Sistnevnte skal altså – som tittelen antyder – frelse menneskeheten. Problemet er at når andre mennesker (amatørastronomer og andre interesserte) ser etter disse lysene, så har de sett enten Jupiter eller Venus, avhengig av årstid

Carpe Diem

av Niklas Eriksson

BLIR SKUESPILLER: Superstjernen Rihanna gjør sin skuespillerdebut i actionfilmen «Battleship». Foto: AP Photo/Jonathan Short, file)

- Jeg pleide å se etter UFO'er med pappa

Slik ble Rihanna interessert i det overnaturlige.

dagbladet.no, 28. mars.

og posisjon. Det er i Norge ingen andre enn Wulfsberg selv, samt muligens noen få av hans tilhengere som får seg til å se «romskipet». Det samme gjelder for observatører i utlandet.

Vi har omtalt Wulfsbergs virksomhet flere ganger tidligere (blant annet i *UFO* nr. 1 2010 side 7+30 og 16-18). Det er ganske tydelig at han og hans meningsfeller er ute å skape myter - selv om de sannsynligvis ikke er klar over det selv.

Bladet Tromsø, 17.04.

1897: Ifølge øyenvitner inntraff en merkelig episode i den lille byen Aurora i Texas 17. april 1897. Et UFO kolliderte med en vindmølle på eiendommen til en lokal dommer. UFOets pilot, som ble beskrevet av vitnene som «marsboer» og «ikke av denne verden», ble funnet død i vraket. Vitnene bragte den omkomne piloten til Auroras kirkegård, der de gav ham (eller henne) en kristen begravelse.

En gjenganger i UFO-historien, som med (svært) stor sannsynlighet var en spøk.

Dagsavisen, 17.04.

Denne avisen fortsetter historien over: Vraket av UFOet ble dumpet i en brønn som senere ble murt igjen. Ikke overraskende er historien blitt imøtegått på en del punkter. En ordfører i byen som undersøkte saken nærmere, kom til at Aurora var truet av fraflytting på det aktuelle tidspunktet. Hennes teori var derfor at lokale krefter hadde satt ut his-

torien for å holde byen i live. Tilhengerne av historien hevder derimot at UFO-piloten fremdeles ligger i en umerket grav på kirkegården.

Moss Avis, 17.04.

Samme sak.

Romsdals Budstikke, 17.04.

Samme sak.

Sarpsborg Arbeiderblad, 17.04.

Samme sak.

Sunnmørsposten, 17.04.

Samme sak.

Telemarksavisa, 17.04.

Samme sak.

Varden, 17.04.

Samme sak (STØNN!). Men nå er det nok...

Steinkjeravisa, 20.04.

Under rubrikken Kjappis meldes det om UFO: Onsdag kveld [18. april] ble det observert et lavtflygende UFO i Følling. Senere viste det seg at dette var en indrerøyning midt i 40-årene som blåste til med en gjennomsnittsfart (!) på 124 kilometer i timen langs en strekning på E6.

Så feil kan man ta.

Bergens Tidende, 26.04.

I en artikkel omtales en tragisk skikkelse i Bergen. Vedkommende, en mann på

49 år, betegnes som vaneforbryter, med rus- og psykiske problemer. Han er for psykotisk til å bli straffeforfulgt, men er ikke psykotisk nok til å bli tvangsinnlagt etter lov om psykisk helsevern. I et kort intervju blir han spurt om han angrer på innbruddene han har gjort: «Jeg fortalte om det i retten en gang for mange år siden da jeg ble spurt om det. Da svarte jeg at jeg trodde på UFOer og at romvesener leste tankene til folk på Jorden. Jeg innbilte meg at de var i butikkene og at jeg ville bli kjent med de fremmede vesenene hvis jeg brøt meg inn».

Denne historien — inklusive UFO-aspektet — kan være tankevekkende for noen og enhver.

bt.no, 26.04.

Samme sak.

ostlendingen.no, 29.04.

Avisen bringer en pussig historie fra Elverum:

Savner du traktoren din? Søndag fløy den over Elverum med kurs for Helgøya.

Like over klokken 15.00 søndag ettermiddag satt Kåre Kalsveen og speidet mot himmelen i Elverum. Plutselig sperret han øynene opp. Først trodde han at det var et UFO, men etter å ha tatt fram kameraet og fotografert den flyvende farkosten oppdaget han at det var en traktor.

Kalsveen fotograferte den høytflyvende «doningen» fra sin bolig i Strandbygdvegen i Elverum da traktoren kom seilende over himmelen fra øst mot vest.

Blinket og snurret rundt

Første gang han så den flygende traktoren, var den knapt synlig på himmelen. Kalsveen har fortid som helikopter-pilot og vet at det er vanskelig å anslå høyde på denne måten. Likevel gjetter han at traktoren var oppe i rundt 30 000 for første gang han så den.

«Årsaken til at jeg fattet interesse for den, var at den blinket samtidig som den kom og forsvant hele tiden. Den veltet såpass på seg at den snudde seg rundt hvert 4. til 5. sekund», sier Kalsveen.

Han tror at ballongen til slutt sprakk — etter å ha kommet opp i en viss høyde — og at han var heldig og observerte den på turen ned mot bakken.

Telelinse

For å kunne se det flygende objektet, gikk Kalsveen inn og hentet kikkerten.

Fortsettelse på neste side

INGEN UFO: Hvis du så noe fly over Elverum i dag og trodde det var en ufo, må du nok tro om igjen. Kåre Kalsveen fra Elverum observerte den flyvende tingesten og tok fram fotoapparatet for å dokumentere det han så. Han ble forbløffet, da han oppdaget at det var en traktor han hadde fotografert. – Den hadde kurs for Helgøya i Ringsaker, sier han med et muntert smil om munnen. (Foto: Kåre Kalsveen)

Savner du traktoren din? Søndag fløy den over Elverum med kurs for Helgøya

Like over klokka 15.00 søndag ettermiddag satt Kåre Kalsveen og speidet mot himmelen i Elverum. Plutselig sperret han øynene opp. Først trodde han at det var en ufo, men etter å ha tatt fram kameraet og fotografert den flyvende farkosten oppdaget han at det var en traktor.

ostlendingen.no, 29. april.

«Først trodde jeg det var en værballong som var på vei ned», sier han. Først da han tok fram en 350 mm telelinse og satte den på fotoapparatet så han hva det var. «Kanskje landbruksforhandlingen har gått til himmels», sier Kalsveen med et stort smil om munnen.

Han anslår at traktoren var på vei mot Helgøya i Ringsaker, sørvest for Hamar.

Flytrafikken uforstyrret

Vakthavende direktør og pressevakt ved

Oslo lufthavn Gardermoen, Thorgeir Landevaag, opplyser overfor *Østlendingen* at høytflygende objekter kan skape problemer for flytrafikken. «I fjor hadde vi et tilfelle av at det som sannsynligvis var en hangglider kom inn i luftrommet vårt [se *UFO* nr. 1 2011, side 32]. Det skapte problemer for oss. Denne gangen har vi imidlertid ikke fått melding om noe. Dersom det hadde kommet fremmede luftfartøy inn i vårt luftrom i ettermiddag hadde jeg hatt kjennskap til det», sier Landevaag til *Østlendingen*.

Forskning på høyt plan

RISSA: Åttendeklassingene på Stadsbygd skole har deltatt i 50-årsmarkeringen av Andøya rakettskytefelt. Det har de gjort ved å sende opp en forskningsballong med en teddynaut som passasjer.

KNUT INGE BLOX FURUSETH

knut.inge.blox.furuseth@riissa-bokstov.no

Den oransjefargede teddybjørnen ble sendt til værs fra Kristiansten festning i Trondheim, og etter at den krysset Trondheimsfjorden har den gått inn for landing et sted i Leksvik-fjellene. Siden har ingen hørt fra den.

Eneste sørtroster skole

– Vi tror den har landet et sted rett sør for den østre delen av Langen i et område hvor det ikke er dekning. Vi fulgte den på GPS helt til den kom til dette området. Vi har vært ute og lett, men har ikke funnet den. Teddynauten skal være lett å se med den oransje fargen, så vi håper at noen kan se etter den hvis de er på tur i dette området, sier lærer May Grue som i likhet med elevene gjerne vil ha den høyt-flygende bamsen tilbake.

Bakgrunnen for at åttendeklassingene på Stadsbygd skole har sendt en teddybjørn til værs er at rakettskytefeltet på Andøya feirer 50 år. I den forbindelse er skoleklasser i hele landet invitert til å delta i et forskningsprosjekt. Som en av i alt 40 skoler, og som den eneste i Sør-Trøndelag er Stadsbygd skole med i ballongprosjektet.

To forsøk

– Det vi ville forske på da vi sendte opp heliumballongen var hastigheten og retningen i lufta til ballongen i forhold til vindens hastighet og retning. Dessuten ville finne ut om det er mer mellom himmel og jord enn vi vet om, forteller Grue.

Elevene måtte gjøre to forsøk på å få ballongen til værs og opp i de høyere luftlag.

– Første gangen ble den for tung. Med teddynaut, GPS-sender og kamera ble det for tungt. Da falt den ned på Moholt. Vi fjernet kameraet, og da gikk det bedre, sier Grue. Dermed steg ballongen til værs og ble ført med vinden over Trondheimsfjorden mens elevene kunne følge dens ferd gjennom GPS-meldinger helt til kontakten ble brutt et sted i Leksvik.

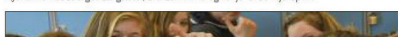

TEDDYNAUTEN stiger til værs.

FOTO: EVA HOGSTADTENGENTEN

UNGE FORSKERE på Stadsbygd skole. Her representert ved fra venstre, Ida Marie Persen, Johanne Raudberget Langsæter, Eva Lein Arne og Torje Grue Hjellevik.

Østlendingen, 30.04.

Samme sak.

Mai

Morgenbladet, 04.05.

Artikkel om søvnparalyse som forklaring på blant annet på CE-IV bortførelser.

Bergens Tidende Del 2, 14.05.

UFO-konferanse i Bergen. Samme sak som i *bt* no 15. april.

Bergensavisen, 18.05.

Samme sak.

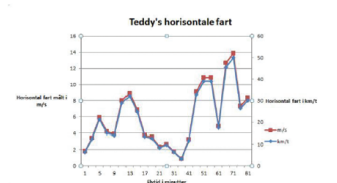
Fosnafolket, 18.05.

Forskning på høyt plan. Åttendeklassingene på Stadsbygd skole i Trondheim har deltatt i 50-årsmarkeringen av Andøya rakettskytefelt. Det har de gjort ved å sende opp en forskningsballong med en «teddynaut» som passasjer. Den oransjefargede teddybjørnen ble sendt til værs fra Kristiansten festning, og etter at den krysset Trondheimsfjorden har den gått inn for landing et sted i Leksvik-fjellene. Siden har ingen hørt fra den.

Ellers en interessant artikkel om unge, inspirerte forskere. Vi merket oss spesielt et punkt i teksten, med en viss relevans til ufologi, nemlig følgende passasje: «Da vi gransket filmen fra den første oppskytingen fant vi noen lysende kuler som fór gjennom bildet. Det er samme slags kuler som lager kornsirklene. Kanskje kan det være et [sic] slags krefter vi har greid å ta bilde av? Vi vet ikke hva det er, men noe rart er det i alle fall», sier Johanne Raudberget Langsæter som har gransket filmen i timevis for å finne ut av de merkelige lysene.

Gruppenavn: Den beste (og eneste) gruppa i 8. klasse Skole: Stadsbygd skole

Vi målte opp avstander mellom hver posisjon, regnet snittfart og presenterte dette i et diagram:

Diagrammet viser varierende fart, men høyest fart der vi tror han nådde størst høyde (med ett unntak). Teddys fart var nesten 30 km/t på siste rapportering. Vi tror han landet i et sydvestlig skråning sør for Langen.

Filmen

Johanne er overbevist om at det finnes mer mellom himmel og jord enn det vi kjenner til. Hun gransker filmen fra første flytur i timevis og finner flere uforklarlige fenomener:

1. Hva er det blinkende lyset i filmen på 05:25, 08:46, 09:22, 09:33, 09:53, 09:58, 09:48, 09:56, 10:11, 10:16, 10:46, 10:54, 11:09, 11:13, 11:26, 11:33, 12:23, 12:47, 13:04 ++?
2. Det blinkende lyset kan være utenomjordiske vesen som tar bilder eller prøver å få kontakt med teddynauten fordi de lurer på hva det er som svever i deres luftområde. Det kan ikke være kamerabilzen, for hjelmkamera har ikke blitz!
3. 09:55 er det en lysende kule som svever fort i gjennom kameraets bilde. Den lysende kulen kan være det samme som vi så i filmen om kornsirklene. Denne filmen er filmet i 1997.

Til venstre: Fosnafolket, 18. mai.

Over: En side fra rapporten om forsøket, som beskriver oppdagelsen av merkelige lyskuler (tekst nederst).

nrk.no, 18.05.

Artikkel om UFO-konferansen i Bergen hvor noen av foredragsholderne blir presentert, deriblant NETIs leder Kjell Arne Høviskeland.

I tillegg er det intervju med religionshistoriker og skeptiker Asbjørn Dyrendal. Avslutningsvis uttaler han at det er flere lysfenomener som vitenskapen har vanskeligheter med å forklare, men han mener at ingenting er uforklarlig. «Det kan kanskje heller være at det ikke er nok tilstrekkelige [sic] ressurser for å forklare det». Som illustrasjonsbilde her vises et bilde av lysfenomenet i Hessdalen.

tysnesingen.no, 18.05.

Kjell Arne Høviskeland i NETI blir intervjuet i forbindelse med konferansen i Bergen (også i egenskap av å være utflyttet tysnesing).

Bergens Tidende BT-Magasinet, 19.05.

Stort intervju med konferansearrangør (og tidligere omtalte) Terje Wulfsberg.

Vi skal ikke her gå nærmere inn på Wulfsberg og hans påstander. Det er nok å si at han her fremfører dem på samme måte som i diverse avisoppslag de senere år. Folk får tro hva de vil, rett og slett.

sunnbordland.no, 19.05.

Kjell Arne Høviskeland blir intervjuet, hvor han blant annet forteller om sine mange (seks i tallet) UFO-observasjoner.

En person som vel tidligere ble kalt for «multirepeater» blant UFO-etterforskere.

nordlys.no, 21.05.

Omtale av UFO-observasjoner i Nord-Norge de siste to år. Informasjon hentet fra UFO, samt (et kort) intervju med styreleder Ole Jonny Brønne.

an.no (Avisa Nordland), 21.05.

Samme sak.

finnmarken.no, 22.05.

Samme sak.

folkebladet.no, 22.05.

Samme sak.

forskning.no, 22.05.

Omtale av UFO-konferansen i Bergen, samt intervjuer med deltakere og skeptikere. Samme tekst som på nrk.no, 18. mai.

lofotposten.no, 22.05.

Her ser vi UFOer i nord. Samme sak som i *finnmarken.no* og *folkebladet.no* 22. mai.

Nordlys, 22.05.

Samme sak.

Bladet Vesterålen, 23.05.

Samme sak (sterkt forkortet).

iTromsø, 23.05.

Sagt på Twitter: Er det tilfeldig at man observerer UFOer over Bardufoss samme dag som man avviker statskirken? Neppel!

Et retorisk spørsmål, sier nå vi...

Nordlys, 23.05.

Hentet fra spalten Dagens i *nordlys.no*: «Både UFO og ikke minst IFO er ikke noen nyhet, fordi flygende objekter er så vanlig. At noen ikke er identifisert, er vel helt normalt. Mange UFOer blir IFOer fordi de blir identifisert». Signert Per O.S.

Tysnes, 24.05.

(Svært) kort omtale av UFO-konferansen i Bergen, samt «utflytta tysnesing» Kjell Arne Høviskeland. □

Vær oppdatert!

Har du lyst til fortløpende å motta ferske presseklipp?

Vi har opprettet en egen e-postliste for dette formålet: presseklipp@ufo.no

Du kan melde deg på ved å sende en tom e-post til presseklipp-subscribe@ufo.no

Ta vare på den første WELCOME-meldingen du får, da det i den står en del nyttige tips.

Vi skal flytte!

Dette melder National UFO Reporting Center på sin hjemmeside. Etter 32 år i Seattle-området flytter organisasjonen til nye lokaler i den østlige del av staten Washington. Det spesielle her er at det er en nedlagt US Air Force ICBM missil base, som ligger mellom byene Davenport og Harrington, i Lincoln County. Bildet viser basen slik den så ut tidlig på 60-tallet. Etter at tomten er ryddet og renoveret, noe som kan ta opp til et år, vil organisasjonens hovedkvarter operere ut fra dette stedet. Basen var forøvrig det første undergrunns raketanlegg som ble tatt i bruk av den amerikanske regjeringen.

—Mentz Kaarbo

For den interesserte leser: Her er en kort liste over UFO-tidsskrifter som kan lastes fra Internett

Av Ole Jonny Brønne

Anomaly (John Keel) http://www.scribd.com/collections/2326181/John-Keel-s-Anomaly-Newsletter	Journal Of UFO History http://www.nicap.org/jufoh/JUFOH_Index.htm	UFO AfriNews http://www.ufoafrinews.com/resources.html
APRO Bulletin http://www.openminds.tv/apro-bulletins/	MUFON UFO Journal http://www.theblackvault.com/wiki/index.php/Category:MUFON_Journals	UFO Info http://www.ufo-warminster.co.uk/ufo-info/ufo-info_top.htm
Arizona Skeptic http://www.discord.org/~lippard/Arizona_Skeptic/	Northern UFO News http://www.nufonews.co.uk/	UFO Investigator (NICAP) http://www.ufodocarchive.org/NICAP/
CowFlop Quarterly (Robert Todd) http://www.roswellfiles.com/storytellers/Todd.htm	Newsletter Of North Texas Skeptics http://www.ntskeptics.org/past.htm	UFO Review http://web.archive.org/web/20070701121059/http://www.uforeview.net/
SubRosa http://subrosa.dailygrail.com/download.html	Paranormal Underground http://issuu.com/paranormalunderground/docs	UFO Historical Review http://www.greenwoodufoarchive.com/
SSE Explorer http://www.scientificexploration.org/explorer/	Project Hessdalen Bulletin http://www.ufonorway.com.ar/archive/PHB/	UFO-Norway News http://www.ufonorway.com.ar/archive/UNN/
Archaeus http://www.tricksterbook.com/Archaeus/Archaeus-JournalIssues.html	Shadow Of A Doubt (National Capital Area Skeptics) http://files.ncas.org/newsletters/shadow-mz.html	Understanding http://danielfry.com/daniels-writings/
AFU Newsletter http://www.afu.se/newslett.htm	The Skeptic Magazine http://www.skeptics.com.au/publications/magazine/	The Voice http://www.scribd.com/doc/67623642/The-Voice-Newsletter-UK-ET-MC-Underground-Bases#
Fountain Journal http://www.ufo-warminster.co.uk/fountain_journal/fj_top.htm	Skeptical Eye http://files.ncas.org/eye.html	Warminster UFO Newsletter http://www.ufo-warminster.co.uk/w_ufo_n/w_ufo_n_top.htm
Just Cause http://www.greenwoodufoarchive.com/	SUNlite http://home.comcast.net/~tprinty/UFO/SUNlite.htm	Zetetic Scholar http://www.tricksterbook.com/truzzi/ZeteticScholars.html

UFO filmet over London under 60-årsjubileet

Bildet til venstre er hentet fra en fersk video-film på Internett (YouTube). Det triangelformede UFOet skulle angivelig ha blitt filmet over London under dronning Elisabeths 60-års jubileum 3. juni 2012.

Opptaket varer i 1 minutt og 18 sekunder og viser lite annet enn det som ses på bildet. Det spekuleres i hvorvidt det kan være en militær drone «eller et UFO», alt i følge nettstedet www.realufos.net.

—Mentz Kaarbo

BOKANMELDELSER

Ved Ole Jonny Brænne

Vår gåtefulle jord

Jan Crosby
Crosby Magic 1995
A4 hefte, 20 sider.

Vår gåtefulle jord er et tynt hefte der den kjente tryllekunstneren Jan Crosby omtaler ymse uhyrer, havmonstere og sjøormer, Atlantis, den avskyelige snømannen (yeti), og Bermuda-triangelet. Crosby henviser ofte til sin bok *Møte Med Det Ukjente*.

UFO – Uidentifiserbare Flyvende Objekter

Jan Crosby
Crosby Magic 1995,
A4 hefte, 20 sider.

UFO... er nok et tynt hefte med minimal omtale av UFO-historien etter 1947, med Kenneth Arnold, Project Blue Book, etc. Vi har lest det før *ad nauseam*. Personligheter som Rauni-Leena Luukainen, Gry Janicke Jarlum og Eivind Martinsen får sine pass påskrevet. Uri Geller, Andrija Puharic og deres påståtte forbindelse med den utenomjordiske intelligensen SPECTRA plukkes fra hverandre over hele fem sider. Deretter omtales kontaktpersoner à la George Adamski, Daniel Fry og Eduard Meier. Og vi får også en side om Frank Scully og hans bok-bløff (om flere UFO-krasj beskrevet i boken *Behind the Flying Saucers* fra 1950). Også her henviser Crosby ofte til sin tidligere bok *Møte Med Det Ukjente*.

Til slutt skriver forfatteren litt om

ufologien i dag: «De seriøse forskerne, som tross dette forblir i UFO-bevegelsen, er ikke lenger svorne tilhengere av romskipsteoriene, men er snarere interessert i å undersøke alle de fysiske og psykiske aspekter som kan ligge bak de rapporterte UFO-observasjoner. Dette avspeiles også i det faktum at ufologenes mange overfladiske rapporter er i ferd med å bli avløst av detaljerte, tverrvitenskapelige enkelt-undersøkelser». Hurra!

Crosby henviser også her ofte til sin tidligere bok *Møte Med Det Ukjente*. Begge heftene, *Vår gåtefulle jord* og *UFO*... er illustrert og har kildehenvisninger.

For de av oss med en mer skeptisk innstilling vil det bli interessant å se hva folkene bak filmen *Ancient Aliens Debunked* vil presentere - se www.ancientaliensdebunked.com.

OLE JONNY BRÆNNE

Ancient Aliens – season 2

DVD (sone 1)

2011

7 timer 50 minutter

Engelsk tale/tekst, USD 15,-

Denne boksen dekker 10 episoder på tre DVD-plater, det vil si hele sesong to av serien *Ancient Aliens*, fra History Channel.

Som jeg skrev om *Ancient Aliens* sesong 1: «Litt hummer og kanari dette her, som forventet fra amerikanske dokumentarfilmer. Mye kjent stoff som bringes opp igjen og igjen, nesten til det kjedsommelige. Dette er mer underholdning enn dokumentar, og det vanlige trikset med å stille spørsmål istedenfor å komme med og stå ved påstander, benyttes hele tiden.»

Som et eksperiment telte jeg hvert spørsmål som ble stilt i løpet av en vilkårlig episode, og det ble faktisk 45 spørsmål!

Men ikke like mange svar, nei.

Vi får igjen se spredte intervjuklipp med blant annet personligheter som Erich von Däniken, David Hatcher Childress og Giorgio Tsoukalos gjennom alle episodene. I tillegg bidrar en mengde med andre forfattere og mystikere.

Fra omslaget: «*Ancient Aliens returns in season two to explore the controversial theory that extraterrestrials have visited Earth for millions of years. From the age of dinosaurs to ancient Egypt, from early cave drawings to continued mass sightings in the United States, each episode in this new series gives historic depth to the questions, speculations, provocative controversies, firsthand accounts and grounded theories surrounding an age-old debate: Did intelligent forms from outer space visit Earth thousands of years ago? Do they visit us now? HISTORY ignites this inquiry.*»

Skeptiske synspunkter er totalt fraværende. Episodene hopper fra sak til sak uten å komme til noen konklusjoner. Harelabb-metoden når nye høyder med denne serien, det er ingen av emnene som tas opp som behandles grundig nok til at man gjøre seg opp noen fornuftig mening. Dette er milevis unna BBC sin standard på dokumentarer. Serien har garantert sine fans – det ser man av ratingene den har fått på f.eks. amazon.com, og den kan sikkert være til inspirasjon og vekke nærmere interesse.

OJB

Fireballs, Skyquakes and Hums

Antony Milne

Robert Hale 2011

ISBN 978-0-7090-9278-0,

288 sider, innbundet, £, 15,-

Forfatteren av denne boken har skrevet et ti-talls bøker tidligere, blant annet flere om global oppvarming og miljøtrusler, så vi kunne forvente at denne boken var rimelig oppegående. Milne er også medlem av Spaceguard UK, en engelsk gruppe som arbeider for å finne asteroider og kometer som kan true Jorden.

Fortsettelse på neste side

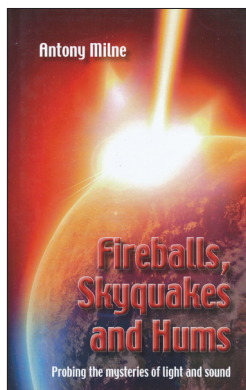
Spennende fenomener som kometter, kulelyn, antimaterie-eksplosjoner, plasma-kuler, og spøkelses-lys — ja, og UFOer også selvsagt — omtales her. Historiene er interessante nok i og for seg, og det ga utbytte å lese boken. Men jeg fikk ikke noe helhetlig inntrykk av den. Det syntes som at forfatteren ikke hadde noen egentlige teorier eller konklusjoner å komme med, annet enn at det var viktig å ta disse tingene på alvor. Jeg synes også at han blandet sammen litt vel mye. I tillegg til slike småting som at Allen Hynek (1910-1986) omtales som NASA-astronom (han jobbet aldri for NASA, men var ansatt ved Northwestern University), og at Skylab ble bygget av russerne (den var amerikansk!). Boken kunne vært noe bedre, men den er likevel verdt prisen.

Boken er på engelsk.

OJB

Michel Houellebecq er undervurdert som science fiction-forfatter. Inspirert av både vitenskap og mer spekulative kloningsteorier, går han langt i å beskrive en mulig fremtid etter menneskeheten slik vi kjenner den.

Det finnes et YouTube-klipp fra et av intervjuene med Michel Houellebecq fra lanseringen av *Muligheten av en øy* i 2005. Forfatteren konfronteres med noen av sine mest provokative uttalelser; irritasjonen blir mer og mer synlig, frem til intervjueren endelig bruker ordet «rasisme», som har ligget i luften hele tiden. Houellebecq gjør ikke noen forsøk på å imøtegå påstanden, utbryter bare oppgitt at

Inngående research: Michel Houellebecq har selv oppsøkt UFO-sekten raelianerne: Han har deltatt på flere arrangementer, posert villig på bilder til sektens markedsføring, og til og med latt seg utnevne til en slags «æresprest». Foto: Scanpix

dette ikke er viktig for ham. Det han er opptatt av, sier han, er «le futur de l'humanité», menneskehetens fremtid.

Man skal selvfølgelig ikke stole på alt forfattere sier om egne verk, men spørsmålet om hvor menneskeheten er på vei, stilles direkte i flere av Houellebecqs bøker – to av dem går langt i å beskrive en mulig fremtid etter menneskene slik vi kjenner dem. Dette trekket ved forfatterskapet har til nå vært underkommunisert; det er først og fremst Houellebecqs betydning som kulturkritiker og samtidsdiagnostiker som er blitt fremhevet. Houellebecq er lite lest som science fiction-forfatter, selv om han ofte oppgir forfattere som Aldous Huxley og H.P. Lovecraft blant sine viktigste inspirasjonskilder – og selv om han i beundring for naturvitenskapens fremskritt og frustrasjon over humanvitenskapens «ekstraordinære, skammelige middelmådighet

Fakta

Michel Houellebecq:

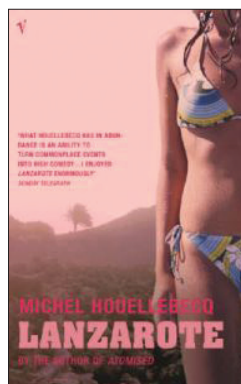
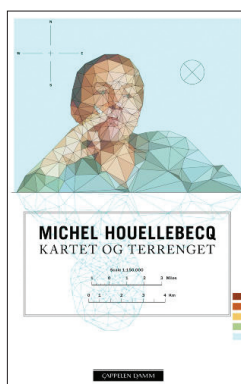
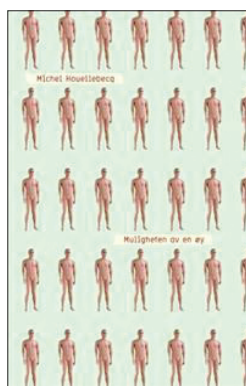
Fransk forfatter, født 1958.

Tildelt Impac Dublin Literary Award og Goncourt-prisen.

I denne artikkelen skriver Houellebecqs norske oversetter, Thomas Lundbo, om Houellebecqs inspirasjonskilder i science fiction og ufo-sekter.

Lundbo har oversatt *Utvidelse av kampsonen*, *Muligheten av en øy* og *Kartet og terrenget*.

Teksten er en forkortet versjon av en artikkel i *Vagant* 1/2012, tidsskrift for litteratur, kunst, film, ideer og samfunnsdebatt. Nummerets temabok tar for seg hvordan ny informasjons- og bioteknologi påvirker menneskets selvforståelse, med artikler om blant annet transhumanistbevegelsen, Forskningsrådet, William Gibson, France Cadet og Iain M. Banks.

i det tjuende århundret» har hevdet at «den mest briljante, den mest innovative litteraturen i denne perioden er science fiction-litteraturen».

Fra tid til annen er Houellebecqs egne bøker slik «innovativ litteratur», der det helt utslørt fremføres naturvitenskapelig

funderte spekulasjoner om den kommende historiske utviklingen.

Houellebecqs romaner lest under ett tegner et tydelig bilde av en sivilisasjon i krise. Grovt forenklet fortelles følgende historie: De radikale ideologiene fra 1960- og -70-tallet har ikke frigjort mennesket fra autoritære strukturer og industrikapitalismens disiplinering og falske varefetisjisme, tvert imot har de gjennom den seksuelle revolusjonen bidratt til å overføre den økonomiske liberalismens prinsipper også til seksualitetens domene, som er blitt en arena for fri konkurranse der menneskene igjen blir til dyr som kjemper en alles kamp mot alle om en begrenset mengde seksuell gunst. Til slutt vil de rive hverandre i filler, og sivilisasjonen går i oppløsning. Det er dette som ligger i den besnærende tittelen på Houellebecqs debutroman, *Utvildelse av kampsonen*.

To av de senere romanene, *De grunnleggende bestanddeler* (1998) og *Muligheten av en øy* (2005) beskriver hva som vil skje etter kollapsen, og i begge tilfellene løser menneskene krisen ved å avskaffe hele seksualiteten og bruke vitenskapen til å finne opp mennesket på nytt.

Science fiction-plottet i *De grunnleggende bestanddeler* legger ikke beslag på særlig mange boksider, men har ikke desto mindre en sentral plass i handlingen: Det er her romanen begynner og ender. Boken innledes av et forord der vår tid betraktes fra en tilsynelatende nokså fjern fremtid, etter at «en metafysisk forvandling» har innledet «en ny periode i verdenshistorien».

«Akkurat som sin litterære gestaltning Daniel har Houellebecq selv oppsøkt sekten.»

Innimellom presenteres små drypp av forskningen til molekylærbiologen Michel Djerzinski, en av skaperne av den nye tid. I et «etterord» oppsummeres de «svimlende» konsekvensene av arbeidene hans, som gir «støtet til opprinnelsen av en ny art som ikke forplante[r] seg kjønnslig», og som derfor er udødelig.

Skal man trekke ut en noenlunde sammenhengende filosofi av Houellebecqs fortelling om den vestlige sivilisasjonen, er den bærende ideen at seksualiteten er en slags pseudo-schopenhauersk, blind livsvilje, en ødeleggende kraft som river både enkeltmenneskene og de kollektive strukturene i stykker. På sikt kan mennesket bare bli lykkelig om seksualiteten forsvinner helt – slik den til slutt altså gjør

i *De grunnleggende bestanddeler*.

I det samme «etterordet» finnes også noen vurderinger av New Age-religionens rolle i dette paradigmeskiftet. Tross «all den avskyelige blandingen av grunnleggende økologi, hangen til gamle tradisjoner og ‘helligdommer’» presenteres nyreligiøsiteten som et uttrykk for «en reell vilje til å bryte med det 20. århundre, med dets moralske forfall, dets individualisme».

At Houellebecq blander inn New Age forekommer litt besynderlig, når romanen ellers foregir å ha en strengt vitenskapelig inspirasjon. Fortellerens påstand er at religionens samlende kraft var nødvendig for at menneskene skulle godta omveltningene, men det slår en at henvisningene til New Age er unødvendige innenfor romanens logikk. Sagt på en annen måte: Det virker som om de tilkjennegir en genuin fascinasjon – og kanskje endog sympati – for fenomenet. Skulle man driste seg til noen historisk-biografiske konstruksjoner, kan man lure på om ikke Houellebecq innledet sitt ambivalente forhold til en slik sekt, Raël-bevegelsen, en god stund før han lar den få spille en viktig rolle i to av sine romaner.

I kortromanen/reiseskildringen/essayet *Lanzarote* fra 2000 fremstilles Raël-sekten mest av alt som et kuriosum:

Jeg hadde hørt om denne sekten før: Den var ledet av en viss Philippe Lebœuf, tidligere journalist som hadde skrevet om hesteveddeløp i en lokalavis [...] I 1973 møtte han noen utenomjordiske vesener under en utflykt til det store krateret i Puy de Dôme. Disse kalte seg Anakimer; de hadde skapt menneskeheten i et laboratorium mange millioner år tidligere, og fulgte med på sine skapninger på anstand. Sehyfelig hadde de gitt et budskap til Philippe Lebœuf, som forlot journalistjobben for så å døpe seg om til Azrael og stifte den azraeliske bevegelse i full fart.

Bytter man ut navnene «Azrael», «Philippe Lebœuf» og «Anakimene» med «Raël», «Claude Vorilhon» og «Elohimene» – og «hesteveddeløp» med «bilsport» – er dette en ganske korrekt beskrivelse av den faktiske Raël-sektens troslære. Vi har altså å gjøre med en god gammeldags ufo-sekt.

UFO-religionene dukker opp kort tid etter de første ufo-observasjonene på slutten av 1940-tallet, da romforskningen begynte å skyte fart. UFO-religionene vokser frem parallelt med den nyreligiøse oppblomstringen, som gjerne blir forklart som en motreaksjon på vitenskapeliggjøringen og avfortryllingen av verden. Samtidig hevder de fleste av disse sektene å være vitenskapelig fundert. Det

Claude Vorhilon, leder av Raël sekten.

er ikke nødvendigvis noen motsetning her; religionsforskeren James R. Lewis setter disse sektene i sammenheng med en nesten religiøs tro på vitenskapens muligheter i etterkrigstiden.

Raël-sektens lære tar form av en pseudo-vitenskapelig innpakning av gamle religiøse forestillinger: Beskrivelsene av Gud i Det gamle testamentet blir forstått som vitnesbyrd om «elohimenes» besøk på Jorden. Det sentrale dogmet er at menneskelivet er skapt kunstig av intelligente utenomjordiske vesener, «elohimer», som opprinnelig er den hebraiske betegnelsen for guder i flertall.

Selv om mye er påfallende likt tradisjonell gudstro, avviser raelianerne ethvert religiøst fundament. Slagordet er «Intelligent Design for Atheists», og skapelsen er en oppgave mennesket selv vil klare. Metoden er ganske enkelt kloning. Raelianerne opprettet det bioteknologiske forskningsprogrammet Clonaid i 1997, og i 2002 gikk de ut i media og hevdet at de hadde klart å klonet et menneskebarn. Nyheten gikk verden rundt, men skepsisen var selvfølgelig stor. Forskere fikk aldri tilgang på barnet, og saken gikk raskt over i historien som et ganske amatørmessig svindelforsøk.

Dette skjer imidlertid noen år etter at Houellebecq første gang skriver om sekten i *Lanzarote*. Houellebecq har selv hevdet at han lenge hadde vært interessert i sekter, og valgte seg ut den mest «intelligente» (sic!), dessuten at han som ivrig science fiction-leser syntes ideer om kloning og udødelighet var interessante.

I *Muligheten av en øy* kommer bokens hovedperson, standup-komikeren Daniel, først i kontakt med raelianerne (i romanen kalt «elohimitter») gjennom det frisinne paret Patrick og Fadia.

Gitt Houellebecqs tidligere interesseområder er det nærliggende å tenke at det var bevegelsens syn på seksualitet som først gjorde Houellebecq nysgjerrig. Raelianerne har et kåthet- og gledesbudskap som sier at menneskene skal leve

Fortsettelse på neste side

et liv i nytelse og sensualitet. I tillegg har profeten selv, Claude Vorilhon, benyttet seg av fri sex-ideologien til å håndplukke tiltrekkende kvinner til sitt private harem.

Denne praksisen danner bakgrunnen for kloningssvindelen som beskrives i *Muligheten av en øy*: Når «profeten» kaller til seg en ung italiensk kvinne, blir kjæresten hennes sjalu, og det ender med at han kutter strupen på «profeten». Profetens sønn frontes ikke bare som sektens nye leder, men også som profetens klon. Nyheten om en vellykket kloning skaffer etter hvert sekten så mange medlemmer (blant andre Steve Jobs) at den vokser til å bli verdens største kirkesamfunn.

Hvert sektmedlem får sitt DNA lagret i påvente av at teknologien skal bli god nok. Det blir den da også på et gitt tidspunkt i bokens handling, men nøyaktig hvordan sies det ingenting om. Her er det en liten brist, eller lakune, i fortellingen, som er nokså typisk for Houellebecqs generelt plastiske holdning til fortelleteknikk.

Romanteksten skifter mellom science fiction-plotet og samtidsfortellingen etter som fortellerstemmen veksler mellom standupkomikeren Daniel (Daniel1) i vår tid, og hans fremtidige kloner Daniel24 og Daniel25.

Klonene beskriver en verden som er lagt mer eller mindre øde etter en større katastrofe. Nymenneskene overlevde takket være en biologisk justering som satte dem i stand til å oppta næring via fotosyntese, mens de fleste menneskene av den gamle arten døde ut. Nymenneskene sitter isolert hver på sin kant, skilt fra omverdenen og fra de «ville» med strømførende gjerder, de kommuniserer seg imellom med dystre dikt og stemningsrapporter på en slags datamaskiner, de inntar vitaminkapslene sine når de må, men asekuelle som de er, har de ingen drifter som får dem til å involvere seg i noe *menneskelig* drama.

Skildringene av klonenes indre liv er straks mer interessant, fordi de sier noe om hvordan disse fremtidsmenneskene eventuelt vil skille seg fra oss. Houellebecq har tilsynelatende ikke gjort noe vesentlig for å skille deres språk fra språket til originalmennesket Daniel1. Men det er noe i de mentale bildene Houellebecq beskriver som antyder en verdensanskuelse som er genuint forskjellig fra menneskenes. Dette gjelder ikke minst nymenneskenes drømmer, som er «av en annen art enn dem menneskene kjente [...] spontane dannelser av mentale halv-former som oppstår gjennom sam-

menkoblinger av de elektroniske elementene i nettverket». Drømmen har i hvert fall siden Freud vært selve emblemet for menneskets psyke. Hvis nymenneskene drømmer på en annen måte enn oss, må det også bety at de føler og erindrer på en helt ny måte.

Klonenes indre liv er også interessant fordi dette er det springende punktet i raelianernes/elohimitenes udødelighet-sutopi: En ting er å klare å reproducere et eksemplar av en organisme, en annen ting er å gjenskape den bevisstheten/hukommelsen/erfaringen, for ikke å si «sjelen», som gir dette individet en personlig identitet. For skal kloning være et alternativ til evig liv, må jo også alt dette tas med til den nye kroppen.

Hvordan overføringen skal foregå, velger den virkelige Raël/Vorilhon selv å forbigå i nesten total stillhet. Hans bok om emnet består i all hovedsak av argumentasjon mot diverse kloningsskeptiske stråmenn og uttaleminger av hvor fantastisk livet vil bli etter at udødeligheten er oppnådd. For om noen skulle tro at det vil bli *kjedelig* å leve evig (slik det er for klonene i *Muligheten av en øy*), kan Raël forsikre oss om at vi vil få uendelig mange flere muligheter, fordi bevisstheten kan kobles opp mot datamaskiner som vil utvide hjernekapasiteten så mye vi måtte ønske. Så kunne man spørre seg om hva som da var igjen av den personlige identiteten, om ikke dette ville være en ren posthuman maskinintelligens. Raël verken spør eller svarer.

Spørsmålet om identitet reises derimot i *Muligheten av en øy*. Her diskuterer en biolog tilknyttet sekten mulige løsninger for identitetsoverføring. Først vurderes muligheten for databasert *opplasting* og *nedlasting* av identitet. Men det alternativet som til slutt velges, er noe så menneskelig som skrijving av selvbiografier. Det er derfor Daniel1 i det hele tatt forteller sin historie. Daniel24 forklarer fra ettertiden:

Pierces tre lover satte sluttstrek for de risikable eksperimentene med databasert nedlasting av menneskelig minne. I dag skjer overføringen i to trinn: Dels direkte molekylært, dels gjennom det vi i dag kjenner som livshistorier [...]. Dette logiske kvantespranget førte altså samtidig til at en svært gammel form — ikke ulik den som i gamle dager ble kalt selvbiografi — kom til heder og verdighet igjen.

Klonene bevarer så den opprinnelige identiteten ved å studere forgjengerens livshistorie. Tilsynelatende har de ingen andre mål i livet enn å rekonstruere sin egen identitet, og prøve å hindre at den

gradvis slipes ned etter som den overføres fra kropp til kropp.

Klonenes «livshistorier» ble opprinnelig skrevet på helt fritt grunnlag, og kunne «begynne på et hvilket som helst punkt i tidsforløpet» og ta utgangspunkt i «et hvilket som helst utsnitt av bildet». Det minner altså om skrivingen av et skjønnlitterært selvbiografisk verk i førsteperson. I så måte peker disse «livshistoriene» på den voldsomme interessen for selvframstilling i litteraturen og i kulturen for øvrig i overgangen mellom det andre og det tredje millenniet, en tendens som Michel Houellebecq selv er en del av. Alle bøkene hans inneholder sterke innslag av selvbiografisk stoff, hovedpersonene i de tre første romanene bærer alle navnet «Michel».

Og akkurat som sin litterære gestaltning Daniel har Houellebecq selv oppsøkt Raël-sekten: Han har deltatt på flere arrangementer, posert villig på bilder som Raël bruker i markedsføringen, og til og med latt seg utnevne til en slags «æresprest». Houellebecqs egne uttalelser om raelianerne tyder mest på at han først og fremst ønsket å skaffe seg førstehåndskjennskap til fenomenet, men med en slik form for skjønnlitterær *metode acting*, hvor går egentlig grensen mellom research og levd liv?

Hvis det en gang om noen hundre eller noen tusen år finnes kulturhistorikere i en ny utgave av menneskearten, er det ikke usannsynlig at de vil tolke vår tids voldsomme interesse for førstepersonsframstillinger i kunsten som en slags forsvarsreaksjon i en tid da den individuelle identiteten var truet av teknologier som overtok mer og mer og mer av den menneskelige bevisstheten, en prosess menneskene selv fremskyndet ved å eksternalisere mer og mer av sin hukommelse, sine elementære tankeprosesser og sin personlige identitet i datanettverkens virtuelle virkelighet. Dette er noe som de facto skjer. Man kan tro eller ikke tro at det vil ende med at datamaskinene lærer seg å tenke på egen hånd, men det er liten tvil om at denne utviklingen påvirker vår måte å oppfatte oss selv på. Og i den grad det moderne prosjektet består i å frigjøre jeget fra tradisjonens og andre autoriteters ytre tvang – for å gi det retten til å forme sin egen identitet – er her hele moderniteten inne i en dyp krise.

Selv om ikke Michel Houellebecq nødvendigvis knytter modernitetens krise til den teknologiske utviklingen, er han blant dem som antyder at det moderne individuelle subjektet snart har hatt sin tid: «Jeget er en periodisk nevrose», konklud-

erer Michel Djerzinski i *De grunnleggende bestanddeler*. I Houellebecqs verden er det konkurransen om mulige seksualpartnere som gir menneskene impulser til å utmerke seg, forme seg selv som et individ. Men hvis seksualiteten forsvinner, forsvinner individet også. Alt som gjenstår er en viss genetisk variasjon.

Houellebecqs siste roman, *Kartet og terrenget*, er den romanen hvor Houellebecq trekker selvframstillingen lengst. Her innfører han seg selv som romanskikkelse i et portrett som er alt annet enn flatterende, idet hovedpersonen, kunstneren Jed Martin, hyrer inn Houellebecq til å skrive innledningsteksten til en utstillingskatalog. Houellebecq er imidlertid til stede på flere måter, kanskje også i kunstnerportrettet av Martin. Og etter at Michel Houellebecq selv i romanen er drept på bestialsk vis, er det som om han dukker opp igjen som en slags kloning i politimannen som etterforsker mordet. Den alderstegne, lettere resignerte Jasselin formulerer typisk houellebecqianske ideer som at seksualiteten er «en ond kraft», en kilde til en «brutal kamp om dominans».

Jasselins kone er steril, og paret har valgt å skaffe seg hund. Den første, *Michel*, døde, men paret rakk å fremavle erstatteren *Michou*. Til eiernes store sorg viser det seg at denne er impotent: «Ikke bare ville den stakkars lille hunden aldri få noe avkom, den ville heller aldri føle seksuell lyst, heller ikke seksuell nytelse.»

«Michou» er diminutiven av «Michel». Mens det moderne Europa går under, mens langsomt opparbeidede kulturlandskaper blir et slags Disneyland for rike tilreisende fra de nye økonomiske stormaktene, Kina og Russland, gjennomgår identiteten «Michel Houellebecq» en gradvis svekkelse og innskrumping etter som den flyttes fra inkarnasjon til inkarnasjon, fra den suksessrike kunstneren Jed Martin til den fallerte forfatteren Michel Houellebecq, videre til den resignerte politimannen Jasselin, til den syke hunden Michel og til slutt altså til en selskapssyk, hjelpeløs valp. Michou er attpåtil steril – her stopper arverekken. Og i mellomtiden trekker Jed Martin seg helt tilbake fra all kontakt med menneskene og bruker de siste årene av sitt liv til etorstilt arbeid som fremstiller sivilisasjonens undergang og vegetasjonens triumf. □

Kilde:

Morgenbladet, 29. mars 2012.

Artikkelen er gjengitt med forfatterens tillatelse.

Hittil siste bilde av et kulelyn?

Bildet over er tatt på et ukjent sted i Ungarn, 6. januar 2011 kl. 17.20 i følge bildets EXIF-data. Bildet inngår i databasen FOTOCAT, som administreres av Vicente-Juan Ballester Olmos i Spania. Fotoet har sirkulert på Internett i noen tid, og viser (hvis ekte) et typisk kulelyn slik man ofte forestiller seg det.

Ballester Olmos ble gjort oppmerksom på fotoet av professor Alexander Keul, Universitetet i Salzburg, Østerrike. Det ble først sendt til en meteorologisk organisasjon med begrenset informasjon, og helt fra starten satt i sammenheng med mulig forekomst av et kulelynfenomen. (Detalj under.)

Nettstedet hvor fotoet foreligger har også en god del informative kommentarer (dessverre på ungarsk) hvor man gjennomgår flere muligheter med hensyn til hva dette lysfenomenet egentlig er for noe:

<http://www.idokep.hu/hirek/gombvillamot-fotoztak-ball-lightning>.

—Mentz Kaarbø

UFO-skyer

Vi har samlet et knippe fotos som viser uvanlige himmelfenomen-
er rundt omkring i verden, såkalte UFO-skyer. Samspillet mellom
skyer og direkte solskinn kan gi de underligste effekter.

—*Mentz Kaarbø*

Carpe Diem

av Niklas Eriksson

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig.

De fleste filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-NORGE er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-NORGE selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer

derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

Bukkholmveien,

Ullerøy

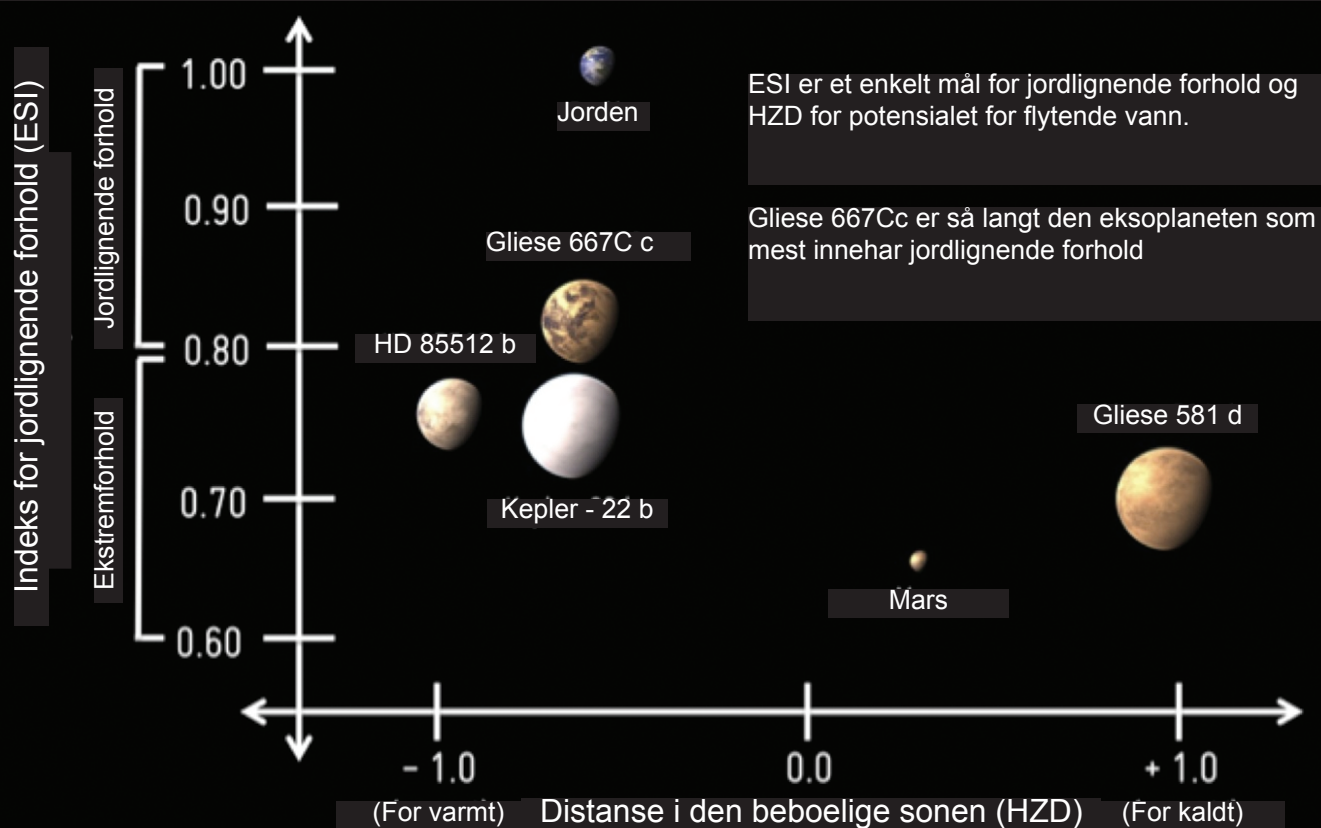
1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

Sammenligning mellom potensielle beboelige planeter med Jorden og Mars

CREDIT: PHL @ UPR Arecibo (phl.upr.edu)

NY JORDLIGNENDE PLANET OPPDAGET

5. desember 2011 kom NASA med en oppsiktsvekkende nyhet: Romteleskopet Kepler hadde funnet den første planeten i "den beboelige sonen", i regionen der flytende vann kan eksistere på en planets overflate. Kepler har tidligere oppdaget mer enn 1000 nye planetkandidater, nær en dobling av det tidligere kjente antallet. 10 av disse mulige kandidatene er på størrelse med Jorden og går i bane rundt moderstjernen i den beboelige sonen. Det kreves ytterligere observasjoner for å bekrefte at disse kandidatene virkelig er planeter.

Den nylig bekreftede planeten, som har fått betegnelsen Kepler-22b, er den hittil minste som er funnet i midten av den beboelige sonen til en stjerne som ligner Solen. Planeten har en radius på ca. 2,4 ganger Jordens. Forskerne vet ennå ikke om Kepler-22b i hovedsak har en fast og steinete, gassliknende eller flytende sammensetning, men oppdagelsen er et steg nærmere mot det å finne Jordlignende planeter.

Tidligere forskning har indikert eksistensen av planeter på størrelse nær Jorden i beboelige soner, men endelig bekreftelse har vist seg å være vanskelig. To andre små planeter som går i bane rundt mindre og kjøligere stjerner enn vår Sol ble nylig bekreftet. De befinner seg helt i utkanten av den beboelige sonen, i baner som mer ligner de til Venus og Mars.

Kepler leter etter planeter og planetkandidater ved å måle små reduksjoner i lysstyrken til mer enn 150 000 stjerner hvor eventuelle planeter passerer foran (såkalt "transit").

Observasjonene fra Kepler krever minst tre passeringer for å verifisere at et signal er en planet.

Teamet bak Kepler benytter bakkebaserte teleskoper og Spitzer romteleskopet for å undersøke nærmere de planetkandidatene som Kepler finner.

Kepler-22b befinner seg 600 lysår borte. Mens planeten er større enn Jorden, går den i en bane med omløpstid på 290 dager rundt en sollignende stjerne, noe som ikke er ulikt for vår planet. Planetens moderstjerne er av samme klasse som vår Sol, av G-type, selv om den er litt mindre og kjøligere.

Av de 54 planetkandidatene i den beboelige sonen som ble annonsert i februar 2011, er Kepler-22b den første til å bli bekreftet. Denne milepælen vil bli publisert i en artikkel i *The Astrophysical Journal*.

Keplerteamet avholdt en konferanse ved Ames Research Center fra 5. til 9. desember, der oppdagelsen av 1094 nye planetkandidater ble annonsert. Siden forrige katalog ble offentliggjort i februar, har antall planetkandidater identifisert av Kepler øket med 89 prosent og utgjør nå totalt 2326. Av disse er 207 omtrent på Jordens størrelse, 680 er på såkalt super Jord-størrelse, 1181 er av Neptun-klasse, 203 på Jupiter-størrelse og 55 er større enn Jupiter.

Kilde:

http://www.nasa.gov/mission_pages/kepler/news/kepscicon-briefing.html / MDK